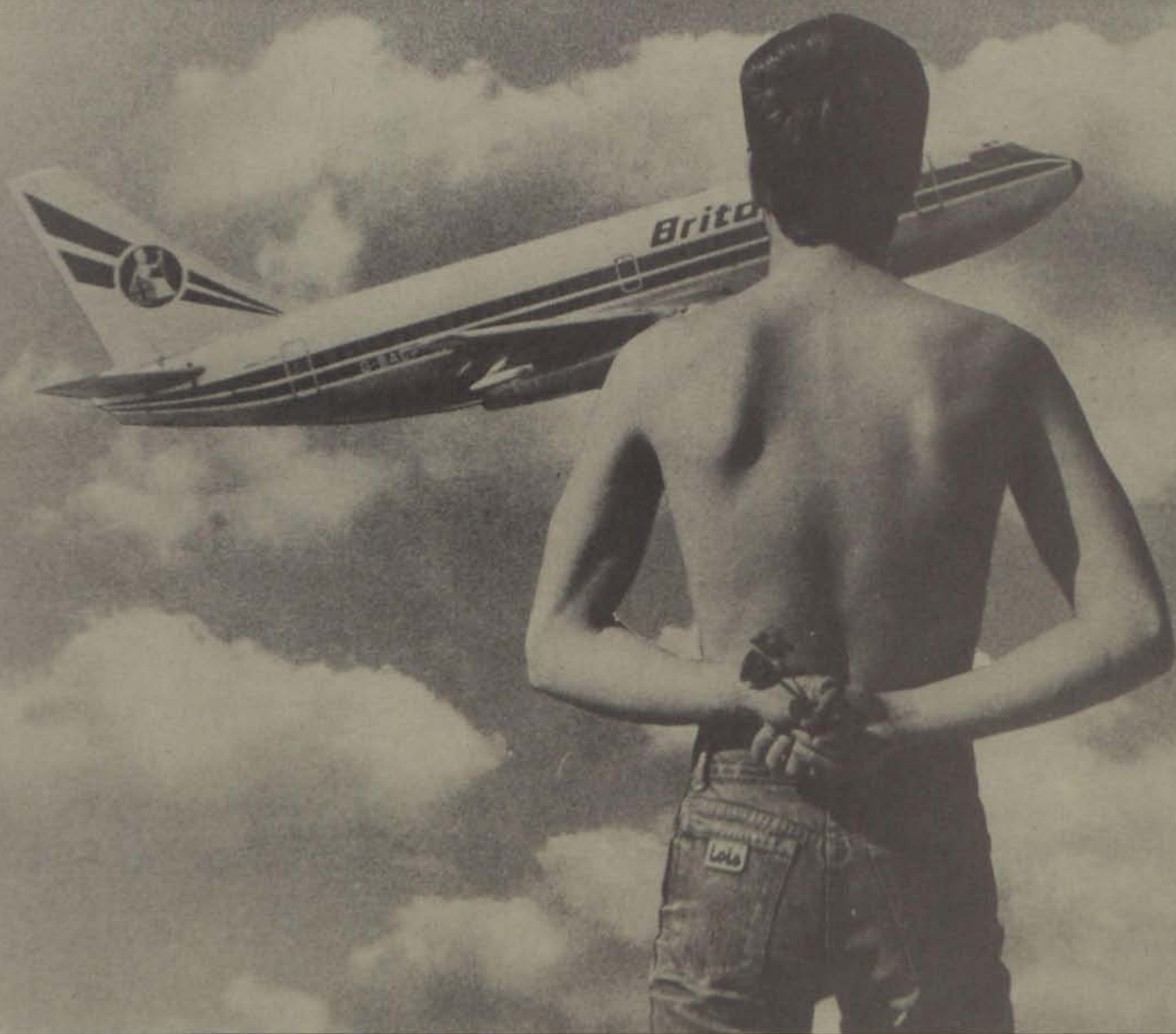

TOSQUIJA

revista de Vilobí d'Onyar, Salitja i Sant Dalmai

desembre 1988

número 7

Núm. 7 — Any II

Desembre del 1988

Revista trimestral

SUMARI

	Pàg.		Pàg.
EDITORIAL	3	Sant Dalmai	21
BÚSTIA OBERTA	4	DIVULGACIÓ	
LA SALUT, UN HÀBIT		Coneguem els nostres escriptors	22
La depressió	5	Castells de Catalunya	22
DOSSIER: EL CAMP D'AVIACIÓ		AGENDA	
L'aeroport abans de l'aeroport	6	Tauler Municipal	23
Breu història de la inauguració	7	Notes informatives	24
L'impacte ambiental	8 i 9	RACÓ DELS JOVES ARTISTES	
Un municipi dins d'un altre municipi	10	Avió de paper	26
Expectatives: 20 anys d'anar esperant	11 i 12	ESPORTS	
L'aeroport d'ara i les perspectives de futur	13 i 14	Patinatge	26
Personal	15	Futbol	26 a 29
HUMOR	16	CUINA I ENTRETENIMENTS	
EL POBLE VIU		Plats i olles	30
Tres anys de Pere Antoni	17 i 18	Mots encreuats	30
Festa de Santa Cecília	19	PAISATGES A L'ABAST	32
Concurs d'arada	20		

COL·LABORADORS

— Lluís Ball-Ilosera
 — Lluís Cabarrocas
 — Montserrat Clavell
 — Pilar Falgueras
 — Dolors García i Cornellà
 — Vicenç Lleal i Trias
 — Cisco Miró
 — Lluís Molins
 — Joaquim Puigvert
 — Mercè Rabionet
 — Albert Sala

— Rosa Sanglas
 — Dora Santamaría
 — Carme Solà

Disseny: Isabel Llinàs - Pep Pujol

Fotografies: Lluís Molins - Joaquim Puigvert
 Albert Sala - Polux, S.A.

Dipòsit Legal GI-439/87

DUCFORM, S.A. / Gràfiques Duch - Cassà de la Selva

NOTA DE REDACCIÓ

Els conceptes i opinions sostinguts als articles signats que apareixen a la revista no representen, necessàriament, l'opinió d'aquesta.

S'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Consell de Redacció ha de conèixer, en tot cas, la identitat de l'autor.

ENS HEM DONAT L'ESQUENA

Moltes són les preguntes i interrogants que ens fem cada dia quan passem per l'aeroport.

Feia temps que ens temptava la idea d'endinsar-nos en tota aquesta colla d'interrogants, i avui acometem, amb la modèstia que comporta un tema tan complex, l'empresa de comentar-ho a través de les pàgines de TOSQUIJA.

Són vint anys de tenir entre nosaltres unes grans instal·lacions que han generat moltes inversions, molts llocs de treball, molta tecnologia, moltes expectatives econòmiques, i és el moment de preguntar-nos com ha influït en el nostre poble i la seva gent.

*La fressa que ens fa callar a mitja conversa telefònica, o encara ens fa mirar enlaire, és l'indicador d'una activitat ben minsa al llarg de l'any.

*Les converses amb la gent del poble que encara treballa a l'aeroport, constata una mínima activitat laboral, un anar a passar l'estona.

*L'exempció d'obligacions tributàries fa que el nostre municipi no pugui gaudir d'uns ingressos que podrien reinvertir-se en millores socials i urbanístiques, i tant sols queden per als Vilobinencs les molèsties i els riscos.

*La implantació de noves tecnologies al costat de casa no ha engriscat el jovent, i aquest continua cercant sortides professionals al marge de l'aeroport.

*L'escola no ha entomat el repte de preparar la nostra mainada per a uns nous oficis de més alta qualificació, i els nostres fills no juguen amb avions, símbol de noves aficions i noves perspectives.

*Les feines més tècniques encara són pels foranis i les poc qualificades pels de casa.

*La vocació d'aeroport alternatiu al de Barcelona sembla que es queda en això, en vocació.

*Inclús ens el treuen del nostre municipi i en diuen Aeroport-Cassà de la Selva, potser té quelcom a dir-hi el rètol de la sortida 8 de l'Autopista.

L'aeroport ha donat l'esquena a Vilobí, i Vilobí ha donat l'esquena a l'aeroport.

Què ens depara el futur?

Sembla que l'aeroport ha tocat sostre en quant a l'activitat turística, no arribant ni de bon tros a les expectatives previstes (1.900.000 passatgers per l'any 1975), que l'activitat econòmica és de difícil solució, que l'ampliació de la xarxa d'autopistes potenciarà el turisme rodat en contra de l'aeri.

Per contra, l'aeroport continua viu, la tècnica resta a tocar de casa, hi ha projectes formatius bastant avançants que poden tornar a il·lusionar als Vilobinencs.

Projectes n'hi ha, gent emprenadora en tenim, el potencial escolar hi és present, què fa falta?

Quin dia tindrem un pilot d'avió fill de Vilobí?

Quan un mecànic del poble alternarà la reparació d'un R-5 amb la reparació d'un DC-9?

CARTA OBERTA

als alumnes de vuitè del
Col·legi Josep Madrenys de Vilobí d'Onyar

Davant els rumors que hem sentit que el tradicional viatge a Mallorca potser no es faci, nosaltres volem obrir els ulls als alumnes de vuitè d'aquest col·legi per exposar-los-hi les delícies, encants i tot el viatge detallat i esplèndid a Mallorca.

Primerament agafarem l'autobús, i cap a Barcelona en direcció al Port; allà pujarem al vaixell, a on just podrem clucar els ulls. És clar que hi ha discoteca! Quina pregunta... Bé, seguim. Al matí quan surt el sol a l'horitzó comencem a veure l'illa; i una hora després ja som allà, ja hem arribat! Crits, emocions i badalls.

En arribar, agafarem un autobús que ens portarà al que serà el nostre meravellós hotel. Allà ens fan la distribució de les habitacions. És clar que podeu triar amb qui anar! Només faltaria.

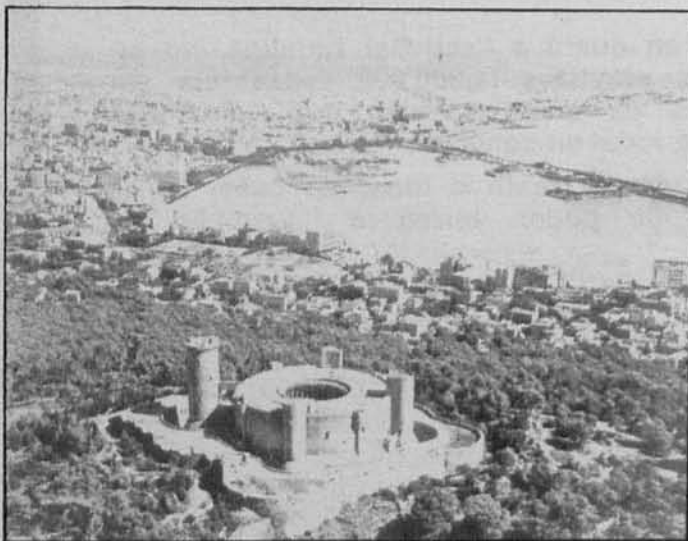
Però el que també us agradaran seran les excursions: a la catedral de Palma, al castell de Bellver, les perles de Menorca, l'artesanía del vidre, la platja de Formentera, el passeig marítim... i moltes coses més! Encara voleu saber més, doncs també anirem a Aquadiver, a la platja i a les tardes qui vulgui a la piscina (quan no hi hagi cap altra programació).

A qui li vagi la marxa, doncs a l'hotel mateix tindrà discoteca, o podreu anar a una altra, per a gent de la nostra edat. Allà conviurem amb moltes escoles de diferents llocs de Catalunya, d'Espanya o del món.

Fins que arribarà, naturalment i ràpid, el dia que haurèrem de fer les maletes i marxar. Mentrestant així el viatge no serà tan monòton ja que tornarem amb avió. Sí! He dit amb avió. Per a molts serà una nova aventura ja que no hi hauran anat mai. Però uns 20 minuts després ja arribarem a Barcelona; aquest vol haurà estat curt i entretingut.

Ara és cosa vostra, nosaltres us hem avisat del que us podeu perdre si no hi aneu, des d'una il·lusió d'infants fins un viatge d'un fi de curs inoblidable i meravellós.

EX-ALUMNES DE VUITÈ

PALMA (Mallorca) - Castell de Bellver

BRUTÍCIA A L'ABAST

Cada cop és més freqüent veure escombraries a Sant Dalmai just a la cruïlla del camí de Brunyola.

En un principi, era un problema dels mesos d'estiu, quan els estiuejants que vénen aquesta zona, demostrant una total desconexió amb la vida del poble, deixaven les escombraries el dia que els semblava, sense preocupar-se de si passava o no l'escombriaire. Això es va solucionar posant un rètol prou explicatiu i el fet es va donar per acabat. Ara, però, sembla que els caps de setmana ens visita algun foraster poc escrupulós amb el nostre medi ambient, si s'ha de jutjar per les bosses que apareixen misteriosament just al peu del rètol. Això em va fer pensar si la persona (?) en qüestió era analfabeta o curta de vista, però la desaparició del rètol just el mateix dia de la segona remesa de bosses clandestines em va treure de dubtes: era una poca-vergonya, i és que hi ha visitants que valdria més que passessin de llarg.

ALBERT

FE D'ERRADES

En el passat número de TOSQUIJA a les pàgines 15, 26 i 27 es va escriure el cognom Vives, que degudament havia d'escriure's Vivas.

LA DEPRESSIÓ

Actualment és normal dir: "Estic deprimit"; ho escoltem tot sovint. Una part d'aquestes persones ens arriba a nosaltres, els psicòlegs, per resoldre la seva situació però, en fer el diagnòstic, veiem que no és aquest el cas. El pacient està trist però la raó d'aquesta situació no és la depressió sinó un altre trastorn psicològic. La depressió és un trastorn de l'afectivitat que té la característica de pertorbar l'humor o l'estat d'ànim essencialment. Pot ser d'una manera depressiva o eufòrica. No només existeixen pacients amb depressió i pacients amb eufòria sinó que una persona pot presentar, de manera alternativa, fases de gran pena i fases de gran alegria. També pot presentar una sola fase o l'altra.

L'alegria desmesurada porta a un treballar sense parar, a una vivacitat que el fa sentir capaç de tot. La seva alegria es fa contagiosa si bé a la llarga és intolerable pels disbarats que arriba a fer. Nosaltres en diem "estat maníac". Quan la depressió passa a un estat de pena i tristesa, predomina l'enveja perquè la persona vol ser el centre de tot, odia allò que abans estimava. Aquesta incapacitat d'estimar el condueix cap a un empobriment d'esperit que li fa venir ganes de morir perquè arriba a la pèrdua de la seva autoestima. És en aquest punt quan els individus que l'envolten es troben vençuts per ell, influïts pel seu retorn a un estat infantil.

Per què s'arriba a això que he explicat? En l'exploració detallada s'acostuma a trobar un fet desencadenant del quadre com ara un fracàs laboral o professional, un canvi de domicili, frustracions d'esperances, mort o allunyament d'una persona estimada, etc. Aleshores, el depressiu fa esforços perquè les altres persones li continuïn satisfent les necessitats emocionals. En veure que això no passa cau en l'atac depressiu, tornant a demanar l'atenció de l'altre. Al llarg del temps es fa evident que mai se li satisfan les seves necessitats. Entra en un cercle viciós de lamentacions i ploriqueigs per buscar les gratificacions que necessita però això encara molesta més els altres que s'allunyen d'ell amb qualsevol excusa. Aquest fet encara estimula més els esforços del depressiu per augmentar els seus plors i queixes que, a la vegada, fan que rebí encara menys afecte per part dels altres. Finalment, perd tota esperança de trobar gratificacions i entra en un estat on es perd tota relació amb els altres, limita els seus moviments i es torna rígid en les seves idees, se sent culpable i se resigna als seus mals: tot és dolent.

Si bé la majoria de vegades la pèrdua és evident causa de la depressió, no sempre és una pèrdua evident. Un guany important pot provocar una depressió perquè l'individu "afortunat", davant el seu nou ambient provocat pel guany, sent la pèrdua de l'ambient del qual depenia d'una manera estable. També pot donar-se el cas que l'exigència d'un canvi, treball, residència, etc. li provoqui una ansietat degut a l'enveja que creu provocar en els altres i per tant es pot sentir sol i abandonat.

El depressiu, en reduir sentiments i emocions, no pensant ni actuant, sembla que entri en un estat d'hivernació. Evita haver de respondre als impactes i situacions ja siguin frustants o estimulants.

La depressió és una patologia que pot ser atesa de diferents maneres.

Què fem els psicòlegs davant d'un pacient que presenta un estat depressiu?

Intentarem establir una relació comunicativa que augmenti la creativitat i estimuli la imaginació perquè deixi de sotmetre's a l'opinió dels altres i sigui capaç de lluitar, establint una empatia que el gratifiqui emocionalment. Una altra cosa important del tractament és actualitzar els desitjos inconscients sobre les altres persones. Es tracta de coses que hem fet sempre inconscientment i que es repeteixen a la teràpia. Nosaltres ho fem notar i el pacient s'adona de com són les seves actuacions i de quina manera l'han portat a la depressió.

Tots nosaltres, en un moment donat, vivim pèrdues. La qüestió està en la capacitat de reinstalar allò que hem perdut, persones, esperances o desitjos, dins d'un temps normal —hi ha qui parla d'uns tres mesos— en què la "pena" ha d'haver desaparegut.

El meu desig és que, en aquest mes de desembre, quan us diguin "Bon Nadal", pugueu aprofitar aquest desig perquè les circumstàncies us portin a sentir-vos ben gratificats.

Bon Nadal.

MONTSERRAT CLAVELL

EL CAMP D'AVIACIÓ

L'AEROPORT ABANS DE L'AEROPORT

Per molts de nosaltres, en particular els més joves, l'Aeroport i Vilobí és un binomi tan natural, que fins i tot pot suposar-nos un esforç imaginar com serien aquells paratges, no fa més de vint-i-cinc anys, sense l'asfalt de les pistes i la terminal o els dipòsits del combustible...

Els més grans, contràriament, recordareu potser amb nostàlgia o amb indiferència, com era la zona de "LES BÒRIES" amb anterioritat a la construcció del camp d'aviació, com popularment solem dir-ne.

Doncs bé, per a uns i per als altres intentarem reconstruir, amb l'ajut d'alguns veïns que se'n recorden molt bé, allò que en diríem la "prehistòria" del nostre aeroport.

L'espai físic que ocupen les actuals instal·lacions aeronàutiques fou amb anterioritat una bonica zona rural, de terra argilosa, i paratges ombrívols, boscosos, amb alguna torrentera com, el Torrent de la Torre. D'Est a Oest era creuat per la carretera Local núm. 534 que, procedent de Sant Aniol de Finestres i Anglès, anava cap a Riudellots, creuant la Nacional II.

Els termes municipals que en major o menor grau afectà aquesta construcció foren els d'Aiguaviva, Salitja i Vilobí, i molt insignificantment, Riudellots de la Selva.

Quan a principis dels anys seixanta, les institucions provincials decidiren fer realitat el projecte de l'aeroport, foren diverses les famílies i propietats que s'hi trobaren implicades, ja que una de les primeres accions era obligatòriament, expropiar els terrenys i enderrocar les cases existents.

En total foren quinze les masies i construccions que desaparegueren. Algunes, la majoria, es dedicaven a pagès, altres a la fabricació de rajols.

De les rajoleries o forns, s'enderrocaren:

- CAN CORNELLA, forn on Joan Homs fabricava artesanalment i coïa els seus rajols.

- CAN PASTELLS NOU.

- CAN MARIETA, un petit nucli format per tres cases.

Les cases de pagès que hagueren de sacrificar-se per donar pas a les necessitats de la vida moderna foren:

- CAN GALL, al terme municipal d'Aiguaviva. Els seus estatgers es resistiren a abandonar la seva llar i ja gairebé arribaven les màquines que l'havien d'enderrocar quan encara a ells els costava entendre-ho.

- CAN BUIXÓ, amb la seva bassa d'abundosa aigua.

- CAN PASTELLS VELL.

- CAN ROURE.

- CAN VADÓ.

- CAN CASOTA DE LES BÒRIES.

- CAN POU CASOTA.

- LA CASA NOVA D'EN MAS BOSCH.

- CAN MAS BOSCH.

- CAN VILABONA.

Molts recordareu els PRATS DEL CRIC, amb les seves jonqueres i maduixeres silvestres, en el prat del qual, els joves dels nostres pobles, especialment de Vilobí i de Salitja, hi havien jugat més d'un partit de futbol, en aquells anys, quan als pobles els mancava qualsevol tipus d'instal·lació esportiva.

Semblantment, alguns dels afeccionats a buscar bolets, haureu enyorat alguna vegada les sortides cap a les rajoleries, on hom diu que se n'hi feien molts. No és cert?

Així, arribem als anys seixanta, quan l'afluència i increment turístic a la nostra costa, juntament amb unes condicions econòmiques favorables, feren prendre consciència a les autoritats del moment, de la necessitat d'habilitar unes bones instal·lacions per acollir els cada dia més nombrosos vols turístics.

La primera idea va sorgir l'estiu de 1957, però no fou fins al 1960 que la diputació Provincial encarregà la realització d'un informe tècnic que determinés el lloc i les condicions idònies per a l'emplaçament d'un aeroport.

Els estudis que s'havien de realitzar eren els relacionats amb qualitat de terreny, bones comunicacions, climatologia, etc.

D'aquest darrer factor, el nostre convilatà, Joaquim Puigvert, ens en pot explicar alguna cosa, ja que ell s'encarregà durant un llarg període de realitzar observacions sobre la incidència de la boira a la zona de Vilobí-Salitja.

Fets els primers estudis i valoracions tècniques, foren diverses les poblacions que semblaven reunir les condicions adients: Banyoles, Cassà de la Selva, Bordils, Vilablareix, Vidreres... No obstant això, el lloc que finalment demostrà ser el més aconsellable fou Salitja. Per què?

a - Per la proximitat a Girona ciutat, que està solament a 10 km.

b - Per la bona situació respecte als principals nuclis turístics.

c - Per la proximitat a la carretera general i facilitats d'accés.

d - Per la possibilitat d'abastament d'aigües.

e - Per la facilitat del subministrament d'energia elèctrica.

f - Per tractar-se d'uns terrenys d'escàs valor.

g - Per l'escàs o nul perill de moviment de terres.

h - Per ser un terreny de bona qualitat per a l'assentament de les pistes.

i - Per complir les normes internacionals pel que fa a l'entrada i possibilitats de maniobra dels avions.

Per tot això, l'any 1961, la Diputació de Girona, després que Madrid li donés llum verda per tirar el projecte endavant, inicià les pertinents gestions per a la construcció del que l'any 1967 seria l'Aeroport Girona-Costa Brava.

Agraïm a Josep Busquets i a Pere Talleda la seva informació i col.laboració.

BREU HISTÒRIA DE LA INAUGURACIÓ

Ara que coneixem un xic els antecedents de la construcció de l'aeroport, és l'hora de fer un pas enrera en el temps i repassar breument el que fou el dia de la seva inauguració.

Va ésser l'any 1958 quan en una audiència es va demanar la creació de l'aeroport. El dia 1 d'abril de l'any 1967 es va inaugurar oficialment.

Els diaris i revistes de l'època, ens parlen llargament d'aquell dia històric amb la grandiloqüència pròpia d'aquells anys. El diari Los Sitios va fer una edició especial i el diari L'Independent va fer un tiratge en castellà.

Es calcula que unes 10.000 persones varen veure les exhibicions de vol que varen fer els avions de l'exèrcit: els C-6 Texan, els reactors Saeta i els F-86 Sabre.

El tinent general José Lacalle i Larraga, aleshores ministre de l'aire, va ésser l'encarregat de presidir l'acte inaugural, amb un seguit de discursos amb les típiques adhesions al règim i al general Franco.

També hi fou present l'alcalde de Vilobí d'Onyar, el senyor Josep Mª Vidal, i el bisbe de Girona, Narcís Jubany, que va beneir les noves instal·lacions.

Cost total de la construcció de l'Aeroport

Camps de vol	231.000.000 PTA
Urbanització i serveis auxiliars	20.000.000 PTA
Senyalitzacions i il.luminació	24.000.000 PTA
Edificacions	14.000.000 PTA
Comunicacions	39.500.000 PTA
TOTAL	328.500.000 PTA

L'IMPACTE AMBIENTAL DE L'AEROPORT

Voldria dedicar aquest article a totes les generacions de dones i homes que visqueren damunt les terres que avui ocupa l'aeroport, i als seus esforços per tirar endavant en un temps en el qual viure a pagès era molt sacrificat, però també molt més alegre i tranquil que el que ens està tocant de viure ara.

En la meua memòria infantil resten encara alguns dels seus noms, de les seves cases, i el nom de les cases on van viure. I resta també l'imatge de les gran màquines enderrocant aquelles masies que havia calgut segles per edificar, amb la il·lusion dels qui de manera senzilla i amb el seu treball continuat intentaven progressar i guanyar-se allò que legítimament a tots ens correspon: la dignitat com a persones.

Una obra pública de les característiques de l'Aeroport Girona-Costa Brava suposa d'entrada una forta transformació tant des del punt de vista medi-ambiental com econòmic.

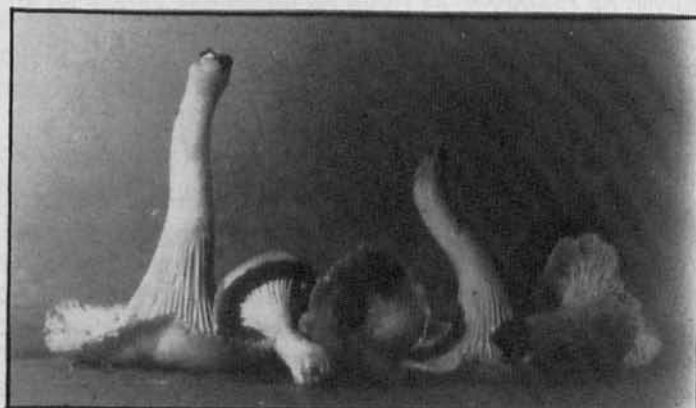
A l'actualitat, la normativa legal, vigent a tots els àmbits administratius (espanyol, català i europeu), exigiria per l'execució de l'obra la redacció d'un estudi d'impacte ambiental. Aquests estudis d'impacte ambiental, tot just preceptius a casa nostra d'ençà del juliol d'enguany (1988) no tenen encara, cal dir-ho, un pes específic important a l'hora de definir les característiques del projecte. Vint anys enrera però, les coses, pel que fa aquest aspecte, estaven molt pitjors: en ple desenvolupament i en ple "boom" turístic el medi ambient importava ben poc o, més ben dit, gens.

Per avaluar l'impacte ambiental que es va produir en aquells moments d'una manera fidedigne s'haurien de disposar de dades que no existeixen, precisament per la manca d'estudi d'impacte adient i també pel desconeixement existent aleshores (que gairebé podríem qualificar de retard científic) del nostre patrimoni natural. Ens hem de basar per tant en suposicions, així sí, avalades pels coneixements adquirits darrerament entorn de les característiques naturals de la comarca. En aquest sentit podem avançar que l'aeroport va comportar per una banda canvis hidro-geològics importants i per una altra una transformació (o més ben dit eliminació) de la flora i la fauna de la localitat, així com dels usos tradicionals agrícoles i silvícoles, i un impacte visual en el paisatge.

La major part dels terrenys damunt dels quals actualment s'assenta l'aeroport estan formats per materials sedimentaris recents (Pliocè i Quaternari). Aquest tipus de terrenys som molt adequats per a l'agricultura i en aquells moments i a la zona que ens ocupa hom aprofitava també determinats materials (l'argila) per a una activitat que havia esdevingut tradicional: la rajoleria.

Els estudis més recents donen a entendre que damunt d'aquests terrenys sedimentats, de sòl profund i humit, i en les condicions climàtiques de la plana de la Selva s'hi desenvoluparia de manera natural (és a dir sense la intervenció humana) un bosc mixte on els arbres dominants serien els roures i on les alzines hi jugarien també un paper prou important. Seria un tipus de bosc de transició entre les formacions vegetals mediterrànies típiques i les pròpies del climes més frescos i humits.

Una gran part d'aquest bosc primitiu estava ja roturat i reconvertit en camps de conreu i, a les àrees on es conservava, una explotació secular i intensiva l'havia anat transformant fent guanyar terreny (tal i com passa encara a la majoria de la comarca) a d'altres espècies forestals com el pi, i afavorint la proliferació de brolles de brucs i estepes.

De totes maneres, a l'hora de començar les obres ens podem imaginar encara un paisatge humanitzat però també harmònic i en equilibri, amb camps, boscos i masies, la qual cosa li atorgava una notable varietat i diversitat.

L'impacte, evidentment, fou radical: amb la construcció de l'aeroport tot això desaparegué al llarg i ample de la seva superfície, al mateix temps que desapareixia també un modus de vida tradicional.

L'aeroport és actualment una taca enmig d'un paisatge que manté encara un aspecte rural i relativament equilibrat, tot i l'eliminació radical de flora i la fauna que originà. Aquesta eliminació i els grans remenaments de terra que

es produïren es deixen notar però d'altres maneres, i una de les més importants és precisament en l'aspecte hidrològic: fou necessari moure molta terra, es taparen escòrracs naturals i es canvià el curs de les aigües i, el que potser és més important: en una gran superfície s'eliminà la capacitat de retenció de l'aigua de pluja que de manera natural porten a terme els camps i sobretot els boscos. Ara, quan plou, l'aeroport escola tota l'aigua de manera molt més ràpida i ajuda que les avingudes de determinats rius i torrents siguin més impulsives; al principi de la seva existència se'l culpà popularment, i de segur amb una certa raó, d'algunes inundacions a Riudellots. La manca de retenció i filtració implica també una deficiència en la càrrega natural dels aqüífers: l'aigua se'n va superficialment i no alimenta les deus subterrànies, amb el consegüent perjudici en el rendiment dels pous.

Amb tot el que s'acaba de dir no es vol donar a entendre que la construcció de l'aeroport ha representat una cosa negativa i desastrosa: ha estat simplement una transformació que ha incidit damunt del medi i del paisatge però també, no cal oblidar-ho, damunt de l'economia. Es fa difícil dictaminar quin plat de la balança pesa més; al moment de projectar-lo i construir-lo fou tant sols l'econòmic. Ara potser es tindrien en compte consideracions medi-ambientals, al menys en el moment d'elaborar el projecte i, qui sap si també en la seva execució. Potser s'hagués fet en un altre lloc o d'una altra manera. Eren però d'altres temps, i aquesta història és ja precisament això: història.

LLUÍS MOTJÉ I COSTA

Riudellots de la Selva, novembre de 1.988

Agroquímics
SALVI

VILOBÍ D'ONYAR

Fruitex, S.A.

VILOBÍ D'ONYAR

UN MUNICIPI DINS D'UN ALTRE MUNICIPI

Una de les persones que més va viure el problema de l'aeroport va ser el Sr. Josep Mª Vidal i Grau, alcalde del municipi de Vilobí d'Onyar en aquells moments. És per això que ens hem adreçat a ell perquè ens n'expliqués algunes de les coses més significatives.

—*Què va suposar per al municipi de Vilobí d'Onyar la construcció de l'aeroport?*

—Per al municipi, pràcticament no va suposar cap millora en aquell moment perquè l'obra la feren empreses de fora i també era de fora la gent que s'hi va ocupar per treballar.

L'Ajuntament no va rebre res de res, cap quantitat de diners pel permís d'obres. Tampoc l'Ajuntament va fer-hi cap aportació econòmica. Jo sempre he dit que l'aeroport era un municipi dintre un altre municipi.

—*Què ens podeu dir dels terrenys on es construï l'aeroport?*

—Els terrenys foren expropiats pel Ministeri de l'Aire i pagats per la Diputació de Girona amb un acord que es va prendre entre la Diputació, el Ministeri de l'Aire i els propietaris.

Com alcalde de Vilobí, vaig assistir a les reunions i vaig fer de moderador per tal d'arribar a un acord en els preus a pagar per les cases i terrenys expropiats.

Sempre vaig defensar els interessos dels propietaris, que, malgrat tot, no varen pas sortir molt perjudicats, tenint en compte que sap greu desprendre's d'una cosa estimada tota la vida.

Hi va haver algun cas aïllat de resistència però que, a la fi, davant de la necessitat i l'evidència, varen cedir.

—*A nivell de llocs de treball, com cal determinar la seva influència?*

Hi va haver una forta immigració de persones d'Andalusia que varen intervenir en la construcció de l'aeroport i molts es varen establir al municipi.

Després, la gent va veure possibilitats de treballar a l'aeroport i s'hi va apuntar.

Cal dir que totes les persones afectades per l'expropiació que varen mostrar interès en treballar a l'aeroport, se'ls va donar preferència.

Però, per exemple, les 10 places de taxi que varen sortir a concurs, no es varen cobrir amb persones del mu-

nicipi, malgrat que tenien preferència, i s'hagueren de cobrir amb persones de fora.

—*Amb quines altres dificultats es va trobar l'Ajuntament?*

De fet, no teníem gaire paraula en res. Ja hem esmentat el paper de mitjancer que vaig tenir en les expropiacions.

L'Ajuntament va haver de intervenir en el tema de les comunicacions, ja que molts camins i carreteres quedaren tallats i cases i camps aïllats.

Els veïns exigien a l'Ajuntament que es reestablistin les comunicacions, cosa que es va resoldre de manera satisfactòria per a tothom.

—*Es varen rebre ajuts oficials per reestablir les comunicacions?*

Van ser molt difícils d'obtenir. La Diputació va deixar-ho en mans de l'Ajuntament, tot i que va pagar-ho, però com un arranjament de camins rurals i no com a carretera asfaltada, com és ara.

Per la carretera de l'Aeroport a Vilobí d'Onyar hi va haver subvencions de la Diputació, Govern Civil i una aportació de l'Ajuntament. Si no fos per aquesta carretera, poc s'hauria beneficiat Vilobí d'Onyar de l'aeroport.

—*Al cap de 20 anys, quina valoració en fa de l'aeroport fins i tot a nivell personal, com a alcalde en aquells temps?*

Per l'Ajuntament, mai ha produït cap benefici l'aeroport, ans el contrari, ha produït una pèrdua de riquesa rústica i urbana que poc o molt contribuïa a l'erari municipal.

A nivell personal, força feina. Sempre hi havia reunions, noves expropiacions a causa de l'ampliació i, és clar, la gent, més que adreçar-se a l'Ajuntament, s'adreçava a l'alcalde, quan hi havia algun problema.

Segurament, per al poble ha portat més benefici: feina, noves construccions, més persones al municipi,...

Donem les gràcies a Josep Mª Vidal en nom de la redacció de TOSQUIJA, per les seves manifestacions. Molt agràits!

VICENÇ LLEAL I TRIAS

EXPECTATIVES: 20 ANYS D'ANAR ESPERANT

Per la proximitat física amb el municipi de Vilobí, s'hauria de creure que les expectatives, sobretot de treball, que va crear l'aeroport en els habitants dels pobles del voltant, van ser força grans. Però les dades i les informacions que ha pogut obtenir TOSQUIJA desmenteixen, en part, la confirmació d'aquest parer.

Per començar hi havia l'aspecte de la construcció. Van arribar molts obrers contractats de fora de Catalunya. A partir d'aquest fet, una gran part d'aquests treballadors van establir la seva residència a Vilobí i pobles del voltant.

Durant la construcció de l'aeroport i fins un any o un any i mig després que comencés a funcionar, es pot dir que, en general, tant la gent de Vilobí com la de Salitja i Sant Dalmai van viure amb una gran dosi de recel, i fins i tot de por, l'arribada d'aquestes instal·lacions. Hi havia un desconeixement a l'entorn dels avions de reacció i les informacions que es donaven sobre els serveis i les finalitats de l'aeroport eren, com en tantes altres matèries de l'època, confuses i diverses.

Hem parlat amb en Lluís Duran, una de les poques persones de Vilobí que treballa a l'aeroport gairebé des del començament. **Per ser més exactes**, ens diu,

des del primer d'agost del 67. Lluís Duran va canviar el fil i l'agulla del seu ofici de sastre per la contemplació dels núvols i la predicció del temps. **Sempre m'havia interessat el tema de la meteorologia, n'havia llegit tot el que havia pogut i vaig veure molt clara l'oportunitat d'entrar a treballar en l'Oficina Meteorològica de l'aeroport de Vilobí.**

El personal d'aquesta oficina depèn administrativament del Ministeri de Transports. **De 200 treballadors que depenen, com jo, del Ministeri de Transports, puntualitza Lluís Duran, només uns 12 són de Vilobí. De fet, hi ha poca gent de Vilobí que treballi a l'aeroport i la majoria són contractats temporals.**

D'altres fonts consultades asseguren que, anys enera, hi treballava molta més gent del municipi i que, al principi, els oficis que realitzaven eren els de qualificació més baixa. Ara són ben pocs els que supleixen els jubilats o els que han plegat per raons diverses. Aquestes mateixes fonts afirmen que hi havia una por molt gran al fracàs i que molta gent no es va decidir a buscar-hi feina perquè no tenien gens clar si aquella iniciativa aniria

endavant, i perquè els sous eren molt baixos en comparació amb l'empresa privada.

Sobretot hi va entrar gent provinent de pagès o de la construcció, explica, que no hi tenia gaire res a perdre. Però de fet hi havia feina per a moltes més persones. I un aspecte que, d'una manera o altra, s'hagués pogut promoure molt bé i va quedar del tot encallat va ser el turisme. Vilobí viu totalment d'esquenes al fet de tenir un aeroport com el que té dins el seu mateix terme municipal i només en patim conseqüències negatives: sorolls, esquerdes en algunes cases i limitacions de tota classe.

Amb tot, el món especulatiu a l'entorn d'un aeroport que la gent de Vilobí té tant a prop i tant distant a la vegada no s'acaba amb les expectatives que s'originaren vint anys enrera.

TOSQUIJA ha pogut saber que està en projecte la creació d'una Escola Superior d'Aeronàutica Civil. Seria una escola privada i no pas oficial com la que funciona actualment a Salamanca. Però, a la vegada, seria declarada d'utilitat pública. Darrera del projecte d'aquesta Escola Superior, que a més de pilots prepararia mecànics, professionals de gerència i direcció, etc., hi ha diverses entitats i institucions (Universitat Politècnica, Confederació de Caixes d'Estalvi, algunes companyies espanyoles de vols *charter* i la Generalitat de Catalunya).

El motiu principal per crear una escola d'aquest tipus rau en la necessitat de formar una quantitat de pilots adequada a la demanda actual. De l'Escola de Salamanca surten, anualment, 25 pilots quan es calcula que, dintre de 4 anys, se'n necessitaran uns 400 per cobrir les places estatals.

També està prevista la instal·lació de 2 aparells de simulació de vol dins del projecte d'aquesta Escola Superior que tindria la seu a l'aeroport de Vilobí. Això significa un potencial d'alumnes molt alt i, en conseqüència, tota una xarxa de serveis diversos que pot moure un gran volum de treballadors.

Per tant, les expectatives de treball i de beneficis econòmics que van néixer fa vint anys en saber que tindríem un aeroport tant a prop, no s'han acabat. Tot i que dóna la impressió que no s'han sabut aprofitar prou, bé per un excés de desconfiança de la gent d'aquí bé per circumstàncies alienes al nostre tarannà i als nostres propòsits, s'endevina encara molt camí per endavant.

Que un dia, d'aquí a uns quants anys, arribin a sortir pilots nascuts a Vilobí, Salitja o Sant Dalmai, ¿és només una utopia o pot ser una realitat?

L'AEROPORT D'ARA I LES PERSPECTIVES DE FUTUR

L'aeroport Girona-Costa Brava comprèn, dins de la seva estructura orgànica i funcional, dos organismes paral·lels: la Direcció General d'Aviació Civil (DGAC) i l'Organisme Autònom d'Aeroports Nacionals (OAAN). Tots dos disposen d'espais i edificis independents, serveis diferents, personal propi i pressupostos que provenen de distintes fonts. En aquest aspecte, l'OAAN disposa d'un pressupost més elevat i amb una liquiditat

ció que tenim tan a prop els que vivim al municipi de Vilobí. Abans els turistes aterraven a Perpinyà i arribaven en autocar fins a les nostres costes. Es pot dir que, en aquest aspecte, hem pres l'hegemonia a Perpinyà. Però, en canvi, l'aeroport de Perpinyà organitza vols regulars directes a París que són molt utilitzats pels gironins. Els surt

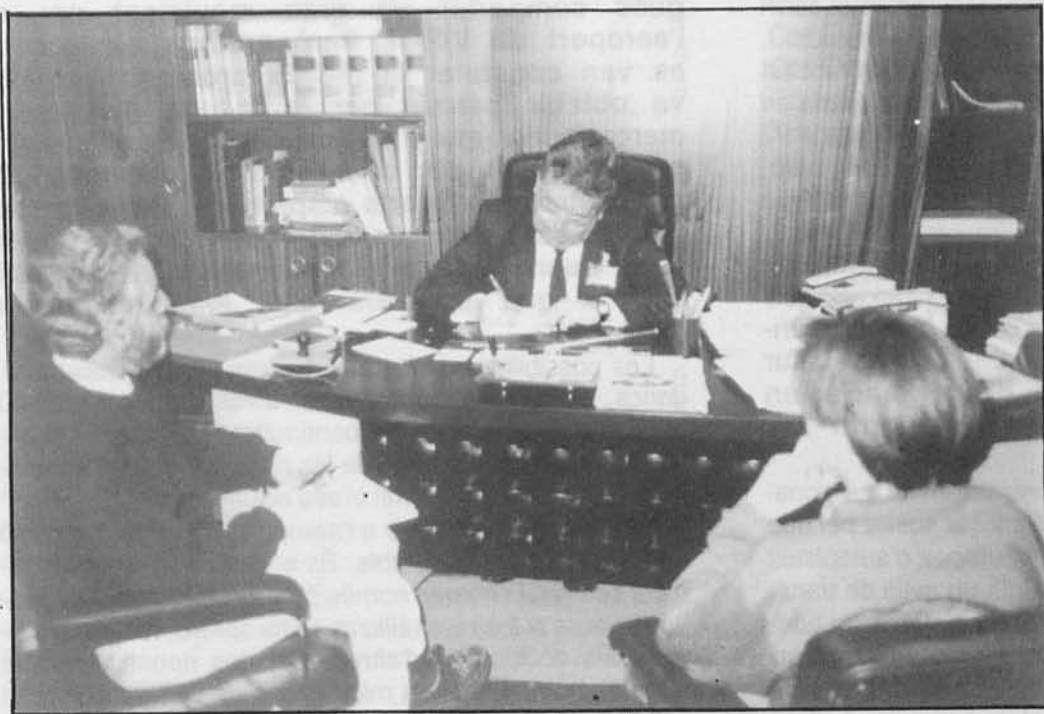
molt més a compte aquesta solució que no pas anar a agafar l'avió a Barcelona, on el pàrquing per al cotxe i el bitllet resulten significativament més cars. Podríem dir que l'aeroport Girona-Costa Brava és l'aeroport dels turistes i el de Perpinyà és el dels gironins. Amb aquesta premissa queda clar que, així com Barcelona viu d'esquenes al mar, Girona viu d'esquenes al seu aeroport. D'altra banda, el vol regular que ni ha haver durant un temps no va resultar perquè estava mal pensat.

L'horari de vols d'Ibèria i, més tard d'Aviaco, va ser el principal responsable que la línia no fos rendible.

Hi ha una mitjana de 800.000 turistes que passen anualment per l'aeroport Girona-Costa Brava. A l'època més *daurada* es va arribar al milió de passatgers.

A part de ser turístic, segueix el senyor Orellana, hi ha un mínim d'activitats esportives al nostre aeroport. És la seu de l'Aeroclub Girona, es donen classes de vol per treure el títol de pilot privat i s'hi concentren, en determinades ocasions, un gran nombre de paracaigudistes, provinents, en més del 90%, de l'estranger. Però aquests esportistes comporten ben pocs beneficis: aterren a Empuriabrava i s'allotgen a l'Empordà. Quant al trànsit de mercaderies, és gairebé inexistent. S'hi han fet també fires i Mercats de l'avió usat i l'exposició de material militar aeronàutic coneguda com a "Cosmo".

Una pregunta que molt sovint és al cap dels gironins ens la contesta el senyor Orellana en parlar de la possibilitat que l'aeroport de Vilobí sigui algun dia un aeroport alternatiu al del Prat. Per fer viable aquesta alternativa s'han de tenir en compte tres aspectes: l'aire, les pistes i el pàrquing

més puntual. Això li permet proveir de recursos determinades despeses urgents, que s'originen dins de la DGAC, d'una manera més ràpida i eficaç.

En el cas de l'aeroport Girona-Costa Brava coincideixen els càrrecs de Cap Provincial d'Aviació Civil i de Director de l'aeroport. Aquesta doble funció és assumida pel senyor Jerónimo Orellana que, a la vegada, és responsable de la part orgànica d'Aviació Civil i de l'Organisme Civil, el càrrec de la part funcional d'aquesta darrera entitat. Dins d'Aviació Civil, el càrrec de responsable de l'aspecte funcional recau en una altra persona.

Mentre l'aeroport va dependre del Ministeri de l'Aire, els directors eren coronels o tinent coronels. Ara són persones civils amb titulació d'enginyers o semblants.

Jerónimo Orellana havia fet substitucions a l'aeroport de Vilobí abans de ser-ne director. Quan l'aeroport Girona-Costa Brava va començar a funcionar, ens explica el senyor Orellana, jo era controlador a l'aeroport del Prat i vaig seguir amb molt d'interès tota l'evolució de l'aeroport gironí. Ara fa dos anys que sóc aquí i m'hi sento molt vinculat, m'hi trobo molt bé.

L'aeroport Girona-Costa Brava és, gairebé en un 100 % del seu funcionament, eminentment turístic, contesta el senyor Orellana en preguntar-li justament per què serveix aquesta instal·la-

d'avions. Quant a l'aire, els controladors són els que marquen els volts diaris que poden atendre segons els mitjans de què disposen. Si tenen prou personal i els aparells suficients, és evident que el nombre de vols podria augmentar. Pel que fa a les pistes, l'aeroport està preparat per fer enlairar 30 avions cada hora. I quant al pàrquing, hi ha 17 places d'aparcaments i 12 de moviment per les pistes. Les possibilitats de fer-lo alternatiu a l'aeroport de Barcelona hi són.

Però hi ha problemes de diferents tipus. La proposta queda encallada en considerar la problemàtica que comporta per determinades companyies estrangeres el canvi d'aeroport i, per tant, d'itineraris, d'horaris i de preus. I, per altra banda, s'entreveu una sensació d'incomoditat en les altes esferes del Govern Català que s'inclouria en la impressió que aquí tenim de centralisme. De cara al 92 sí que serà un aeroport alternatiu al de Barcelona però, pel que sembla, no pas per voluntat seva sinó gairebé per força.

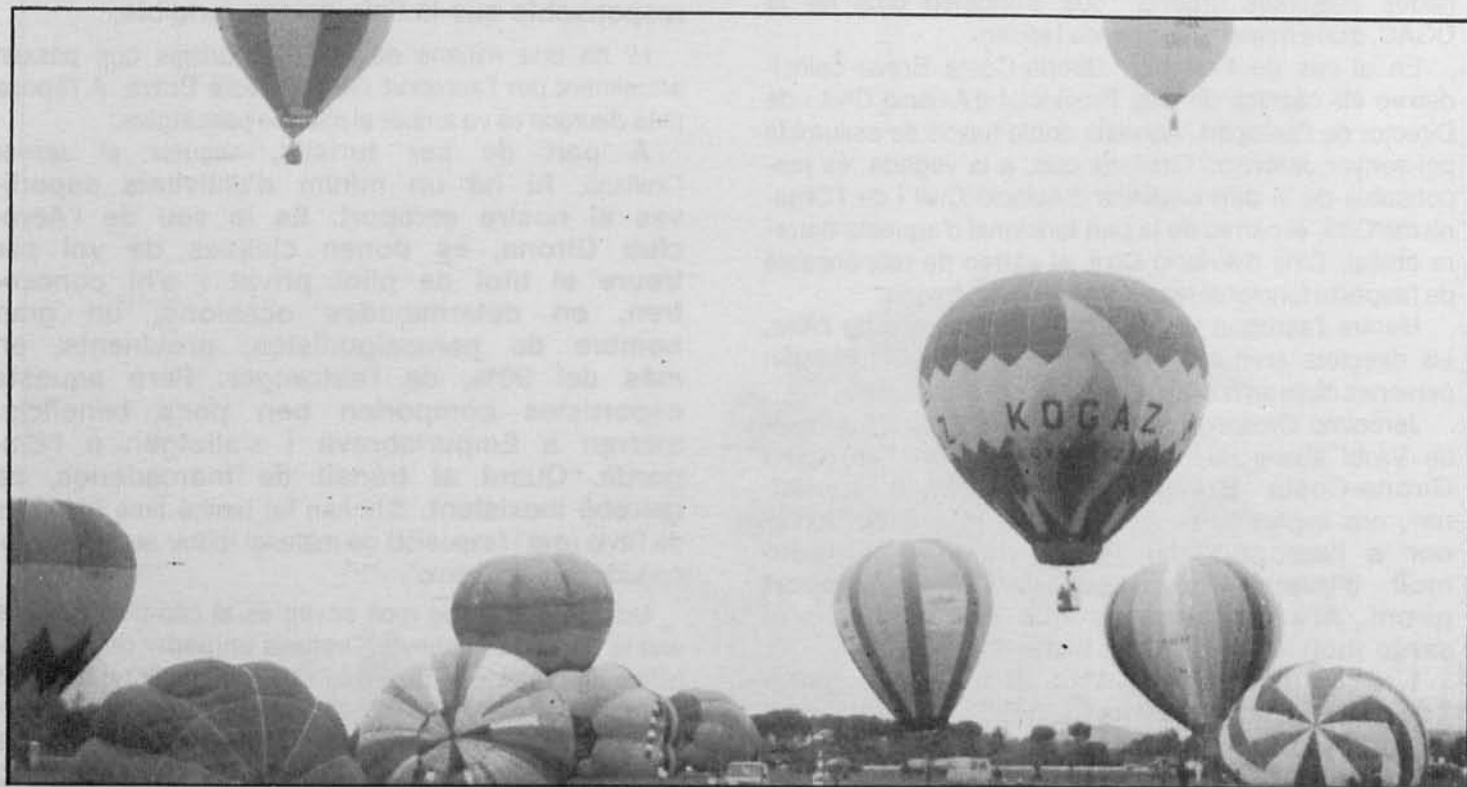
Pot sorprendre que l'aeroport romanguí obert durant tot l'any quan al mes de novembre no baixa cap avió i els vols de desembre no superen els 7 o 8. Això pot entendre's com una manera de pal·liar l'atur i de considerar l'aeroport d'emergència en cas que altres vols no puguin aterrar als aeroports de destí.

No es preveuen canvis substancials en el funcionament de l'aeroport. Sembla que s'ha tocat sostre pel que fa al volum de passatgers. La xarxa europea d'autopistes és molt completa i l'autocar representa un mitjà de transport més barat per a segons quins turistes. Per altra banda, així que es posi en marxa el projecte del túnel subterrani del canal de la Mànega, se suposa que serà utilitzat per un gran nombre de turistes anglesos que ara arriben en avió.

Les perspectives de futur quant a d'altres recursos poden haver entrat en un cul de sac. El director de l'aeroport ens ho explica així: En el seu temps, hi va haver un seguit de propostes pel que fa al trànsit de mercaderies que no van acabar de ser viables. Bàsicament es parlava de l'exportació de diferents productes com xampinyons i d'altres fruites i verdures que anirien, sobretot, a Irlanda. Arribarien més aviat que no pas ara i el seu cost seria més assequible que l'actual. Es va parlar també d'una línia de transport exprés de mercaderies industrial de i per a Europa. Aquest últim servei es faria diàriament i hagués comportat un gran moviment per a l'aeroport de Vilobí. Però en tots els casos es van constatar el mateix problema: no es va obtenir permís per tenir una duana de mercaderies que, d'altra banda, ara mateix és en tràmit de concessió. Actualment, hi ha d'altres aeroports espanyols, com el de Saragossa, que s'encarreguen d'un servei que hauria pogut funcionar perfectament aquí i que esperem que sigui així ben aviat.

Les possibilitats de l'aeroport Girona-Costa Brava són, doncs, elevades; però les expectatives pel que fa al seu futur són ara per ara, de continuïtat i no pas de renovació, segons es desprèn de les paraules que, molt amablement, ens ha manifestat el seu actual director.

Girona viu d'esquenes a l'aeroport i Vilobí també, però amb una diferència notable. És evident que ens preocupa el seu futur i no pas només pels beneficis que se'n podrien treure si fos més utilitzat. Hi ha sorolls, molèsties, temors als accidents i d'altres aspectes negatius que fa que ens ho rumiem una mica abans de donar un absolut vot de confiança a una utilització més elevada del nostre aeroport sense tenir, a canvi, una compensació.

AEROPORT GIRONA-COSTA BRAVA

PLANTILLA DE PERSONAL

Personal no funcionari fix

Titulats

Titulat superior (metge)	1
Titulat univers. (Eng. Tècnic)	1
Titulat univers. (ATS)	3
Graduat Social	1
Delineants 1a.	2
Programador 1a.	1
Cap de taller	1

Administratius

Cap administratiu	1
Of. administratiu	9
Aux. administratiu	4

Subalterns

Cap magatzem	1
Conserges	5
Vigilants jurats	6
Vigilants	5

Grups especials

Caps de dotació	4
Bombers	26
Locutores - informadores	5
Telefonistes	4
Especialistes de trànsit	4
Coordinador de trànsit	1
Operadors Com/Ais	4
Tècnics experts	3

Obrers

Conductor especial	6
Conductor 1a.	9
Senyalers	7
Oficials TPV de 1a.	7
Oficials	11

Peons	5
Operàries de neteja	7
TOTAL	144

Personal funcional

Director Aeroport	1
Oficials Aeroports	4
Controladors	9
Eng. Tècnics Aeronàutics	1
Esp. Telecomunicacions	5
Cos Facultatiu Meteorologia	1
Cos Especial Observadors Meteorologia	6
Observadors experts metereo	2
Tècnics especialistes aeronàutics	26
TOTAL	55

Dades facilitades per l'Aeroport Girona-Costa Brava segons plantilla del 31-7-88.

En aquesta relació no consta el personal d'Ibèria.

Han fet el dossier:

DORA SANTAMARIA
DOLORS GARCIA
VICENÇ LLEAL
ALBERT SALA
JOAQUIM PUIGVERT
PILAR FALGUERAS
CISCO MIRÓ

COSES "SERIOSES" DE L'AVIACIÓ

Sobre el Camp d'Aviació de Vilobí se n'han dit i sentit a dir moltes coses, aquí en fem un petit resum de les més interessants.

Durant la construcció del Camp d'Aviació es deia que un cop fet, amb la fressa i soroll dels avions les vaques no farien llet i les gallines no pondrien ous; i d'això res de res; si no es fa més llet és per la cosa del preu, i els ous ens vénen de fora, que aquí tothom enyora aquells rojos de dos rovells.

Quan es parlava de fer-lo n'hi havia que deien que amb la quantitat de terra que caldria remoure tots els de la comarca que tinguessin tamborell i matxo hi tindrien feina.

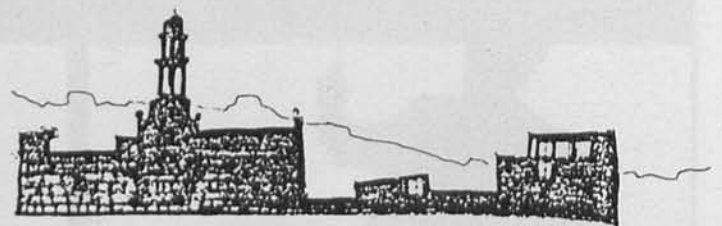
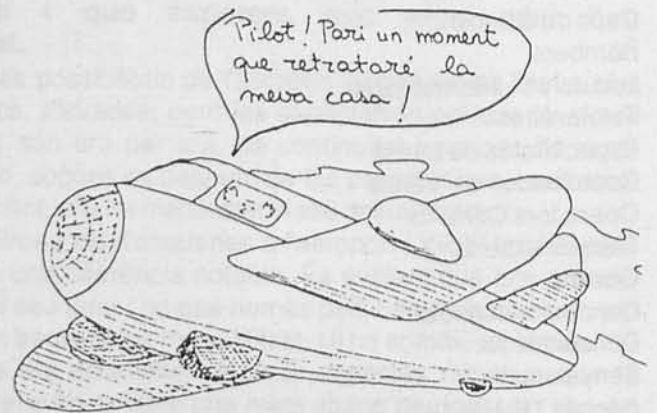
L'11 d'abril del 1965, cap al tard, un OVNI "plat volador" fou vist pels entesos sobre el Camp d'Aviació. Era com una visita oficial dels extraterrestres que ja s'interessaven per l'estat de les obres i per saber si aviat podrien aterrar-hi.

El Camp d'Aviació de Vilobí ha servit, entre d'altres coses, per fer-hi propaganda. Recordem l'anunci de la SEAT a TV. Cap als anys 72 i 73, que fou filmat a la pista mentre feien les obres de la "rodadura"; fa més poc, a l'abril del 87 el RACC va fer-hi una foto dels vehicles d'assistència, veient-s'hi com a rerafons Fruitex, les pomeres d'en Vidal, la granja el Trèvol i l'eucaliptus d'en Masbegur. Seguint amb el tema dels vehicles cal dir que hi havia programada una cursa de camions a fer la primavera del 86; no va reixir, però hauria estat fantàstic veure tractores a més de 150 Qm/h. ¿Qui sap si ho hagués patrocinat algú del nostre poble!

Cal saber que encara que metàl·lics, els avions són mascles o femelles; els que aterren són mascles (tenen a sota unes coses negres que els penegen). Quan s'enlairen són fins i llisos: deuen ser avions femelles, o sigui: "aviones".

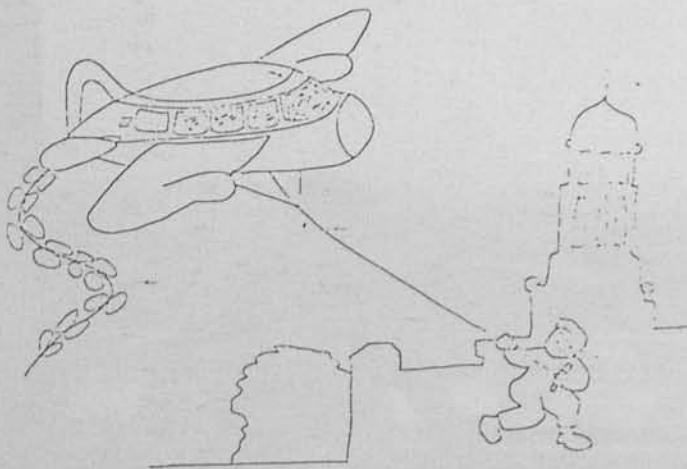
A voltes amb aquest tema cal dir que la pel·lícula que du per títol: "Perseguida hasta el catre", en el camp d'aviació és transformada en: "Perseguida hasta el catering".

El Camp d'Aviació de Vilobí és i ha estat molt més important del que ens sembla. A la revista en català Tele-Estel (dels anys 66-70), en la del maig del 77 hi ha un títol que anuncia com a novetat la implantació de la línia regular d'avions LONDRES-VILOBÍ-PALMA. Va haver-hi una altra línia "regular", era la de l'avió dels "gresos", anomenat també "el panxut", era el que portava subministres per a la base del radar de Roses. Explicar la història dels "gresos" seria molt llarg, però si us interessa aneu-ho preguntant que ja trobareu algú que us ho explicarà.

El "baptisme de l'aire" (que vol dir anar amb avió per primera vegada) de molts convilatans es va fer aprofitant la línia regular d'Ibèria VILOBÍ-BARCELONA, dels anys 79-80; tenia una durada teòrica de 25 minuts. Ara bé, va haver-hi qui s'endugué menjar per a uns tres dies. Deien que era per si no els donaven pista per aterrar, mentre, anar tirant.

Per acabar, notícia d'aquests últims dies: La coral Nostres Veus, com que ho fa molt bé, va a actuar a pobles de les rodalies. N'hi ha un, en Miró, que diu que potser per Sant Jordi aniran a actuar al Japó, i és clar, els caldrà agafar l'avió. És un vol xàrter en perspectiva.

TRES ANYS DE PERE ANTONI

Era la tardor de 1.985. Després d'unes quantes converses informals, d'aquestes que tenen lloc a les tertúlies del cafè d'havent dinat o bè en un dissabte a la nit tot sopant al bar, anava agafant forma un producte que, de mica en mica, engrescà un bon grupet de gent de Vilobí. Es tractava de formar una associació que canalitzés un seguit de propostes, diverses i populars, encaminades a aconseguir una participació activa dels veïns del poble. Cal dir que una part de les persones interessades en el projecte ja havien format part d'altres temptatives semblants si bé aquesta vegada es volia donar en entitat jurídica a l'associació, un camp més ampli d'actuació i de suport. D'aquesta manera neixia, fa tres anys, l'Associació Pere Antoni.

Aquesta història es més o menys coneguda i els veïns de Vilobí s'han acostumat a veure penjats als comerços del poble els cartells on s'anuncien les activitats. Molts hi han participat, molts s'han sentit identificats amb els nostres objectius i s'han fet socis. És evident, però, que no hem tocat sostre. És per això que, tres anys després d'haver-se-se fundat, creiem convenient fer-ne un balanç.

D'activitats, tal com demostra la llista que ve tot seguit, se n'han fet moltes. Des d'activitats lúdiques fins a feines de suplència de l'Ajuntament. S'ha intentat abraçar, sobretot, quatre camps: esportiu, cultural, festiu i d'esplai per a la mainada. La participació ha estat força desigual. Així per exemple, mentre en alguna conferència concreta hi assistien una dotzena justa de persones, es feia curt de botifarres a la castanyada de l'any 86. Hi ha hagut excursions amb només 4 participants i una esqujada organitzada per l'Esplai que en va aplegar prop de 60. A nivell d'organització, la disponibilitat de la gent ha estat també molt diversa.

De tota manera, un dels objectius principals era trencar el gel a l'hora de moure's en un ambient cultural, esportiu i festiu que trobàvem que mancava a Vilobí. I creiem que l'intent no ha estat endebades. En tot cas, com deien en un antic programa de Televisió, Vostè Jutja!

ACTIVITATS ORGANITZADES I REALITZADES PER L'ASSOCIACIÓ PERE ANTONI

Festes populars	<i>Data</i>
- CAGA-TIÓ	Anys 85, 86, 87
- CAVALCADA DE REIS	Anys 86, 87
- Arribada PATGE CARTER	Anys 86, 87
- CARNESTOLTES (Dinars populars i balls)	87, 88
- REVETLLA DE SANT PERE	Any 87
- CASTANYADES POPULARS (Ball i Havaneres)	Anys 85, 86, 87
- BALL Aplec de Santa Margarida	Any 86
- FESTES DE SANT JORDI	Anys 86, 87, 88

Cercaviles

- Construcció del DRAC DE LA CROSA Any 86
- Cercaviles amb el DRAC:
  - Vilobí, castanyada 87
  - Festa Major-87
  - Revetlla de Sant Pere 87
  - Salitja, Revetlla de Sant Joan 88
  - Navata, Festes de primavera-88
- Construcció dels gegants "El Sol i La Lluna"
- Cercaviles amb els gegants:
  - Concentració a Calella any 87-88
  - Concentració Fires de Girona any 87-88
  - Concentració Castelló d'Empúries-88
  - Concentració Fires de Figueres-88
  - Concentració Festes de la Mercè - Barcelona 88
  - Concentració Matadepera 88
  - Concentració Sta. Coloma, Festes Ratafia-88
- Cercaviles amb Grallers i "Ruas de Carnestoltes":
  - Carnestoltes a Vilobí any 87-88
  - Carnestoltes a Vilablareix -88
  - Carnestoltes Sant Narcís-Girona 88

Activitats culturals*Conferències:*

"PARTICIPACIÓ A VILOBÍ", per J. M. Marquès i J. M. Puigvert.

"REMENCES A VILOBÍ", per J. Portella i Ponç Guri.

"LA VEGETACIÓ A LA COMARCA LA SELVA", per Lluís Vilar.

"SOBREVIURE A LA PREHISTÒRIA", per Eudald Carbonell.

"CONEGUEM LA CROSA", amb L. Montje, J. M. Malarach, J. Gassiot, E. Mirambell.

"L'ART DELS BONSAIS".

"IMPOST SOBRE EL VALOR AFEGIT. IVA"

Presentació dels llibres EL DRAC DE BAGASTRA I ALBERT de Dolors García i Cornellà, CAL·LIGRAFIA, de Josep Pujol, i UNA PARRÒQUIA CATALANA DEL SEGLE XVIII A TRAVÉS DE LA SEVA CONSUETA de J. M. Puigvert, a càrrec de Rafael Ponsati.

Concerts:

-GUITARRA CLASSICA, a càrrec de Jaume Cornelles.

-CANTS GOIGS I CARMELLES, pels Gotxaires de Salitja.

-CANÇONS DE NADAL, per Les Nostres Veus.

-CANÇONS I DANCES PER INFANTS, per Jordi Tonietti.

Audiovisuals:

-ANNAPURNA CARA SUD, per Nil Bohigas.

-LA VALL D'UNZA AL PAKISTA, per Lluís López.

-ELS PIRINEUS, per Pere Planes.

Sessions de Cinema al carrer, estiu 86-87.

Exposicions:

-FOTOGRAFIES, Festa Major-87.

-SOBREVIURE A LA PREHISTÒRIA.

-PLANTES I FLORS, primavera 86-87.

Teatre:

-PASTORETS, anys 86 i 87 per l'elenc de l'APA.

-ALLÒ QUE TAL COP ESDEVIQUÉ, de Pere Quart, pel Grup "La Trenyina" de Vidreres.

-RETALLS, pel mateix grup.

-TALLER DE TEATRE, a la primavera 88, a càrrec de Quim Planella.

-Preparació de TESTIMONI DE CARREC d'Agatha Christie.

Excursions

-Estanys de Sils.

-Observació astronòmica del Halley.

-I MARXAPA pels entorns de Vilobí: Serrallonga-Font del Frare-St. Margarida.

-II MARXAPA a la reclosa d'en Borra i St. Romà. Recuperació de la Font del Falgueret.

Excursionisme i esport:

-Ascensions al pic d'Aneto (3.340 m), estiu 86 i 87.

-Ascensions al pic Tempestats (3.330 m), estiu 87.

-Ascensions al Pic de Mulleres (3.100 m) estiu 86.

-Ascensions al Pedraforca, estiu 87.

-Ascensions al Pic d'Eina i Torre d'Eina, primavera 87.

-Ascensions al Montseny, Costabona, Bastiments, Sant Miquel de les Formigues i diferents travesses a la Garrotxa ascendint al Comanegra, Bassegoda, Puig-sacalm, entre d'altres.

Futbol sala - Participació en el Torneig de Futbol sala els anys 87 i 88.

Tennis de taula - Compra d'una taula de ping-pong i instal·lació al teatre de can Sagrera.

Esplai

Colònies SANT PRIVAT DE BAS - Estiu 87.

Colònies ELS ARCS DE SANTA PAU - Estiu 88.

Excursions i acampades:

Acampada Ull de Ter, estiu 87

Ortmoier, novembre 87

Falgars - Cabrera, març 88

Sant Aniol d'Agujes, juny 88

Barcelona, febrer 88

Esquiada Vall-Ter 2000, abril 88

Vall de St. Creu, St. Pere de Roda, novembre 88

Bicicletades

Font del Mas Vilar

Brunyola

Jocs de poble i caminades pels entorns de Vilobí.

Pintada d'un mural exposat a la plaça per Nadal 87.

Taller de disfresses i caretes per Carnestoltes-8.

Col·laboracions amb la Festa Major-87 i 88 amb jocs de cucanya i xocolatades.

FESTA DE SANTA CECÍLIA

El diumenge dia 27 de novembre es va celebrar la Festa de Santa Cecília, patrona de la música, a Salitja.

S'hi va fer un concert a càrrec de la coral "Les nostres veus" de Sant Dalmai i del grup músico-vocal "Les Fonts" de Salitja.

La coral "Les nostres veus" va interpretar espirituals negres, cànons, havaneres i cançons dels Esquirols.

Van cantar les següents cançons: "No tardis Jack", "No hi ha cap amagatall", "Fent camí", "Torna, torna Serrallonga", "Vell pescador", "Bells ulls" i "Dolç el núvol".

El grup músico-vocal "Les Fonts" van cantar les cançons: "Ensenya els fills", " Si tornaves", "Casament de la mar i el cel", "Amor de matinada" i la sardana "Angel Guimerà".

En acabar el concert, tothom pogué participar d'un vermut amb canapès i sangria.

El mateix diumenge, la coral "Les nostres veus" va actuar a Estanyol amb motiu de la Festa Major.

Un any més, Santa Cecília, patrona de la música, ha estat recordada aquí a Salitja on l'arrelament musical ha estat molt important aquests darrers anys.

VICENÇ LLEAL I TRIAS

**construccions
BUSQUETS**

C/. Madrenys, 27 - Tel. 47.31.08 - 17185 VILOBÍ D'ONYAR (Girona)

CONCURS D'ARADA

Ara fa uns quants anys, un amic d'en Ponç Marquès, els va engrescar a participar en un concurs d'arada, que es celebrava en les nostres contrades. Es tractava d'un concurs d'aficionats, però en Ponç, tot i no haver treballat mai fins aleshores amb aquesta mena d'arades de competició, va demostrar la seva habilitat en el maneig d'aquestes.

De llavors ençà, tot i no poder dedicar massa hores a l'entrenament, en Ponç ha continuat participant en aquests concursos, obtenint bones classificacions, fins enguany que en quedar classificat segon en el campionat provincial decidí participar en el campionat nacional.

La XVII edició del concurs nacional d'arada es celebrà els propers dies 3, 4, 5 i 6 de novembre a la població alacantina de Villena, on, segons declaració d'en Ponç Marquès, tant l'organització com la bona acollida no podien haver estat millors, quedant el nostre veí 1r. classificat en la categoria de "noveles". El premi ha estat el corresponent trofeu i unes arades de competició. Enhorabona.

Seguidament, i d'una forma resumida, intentarem explicar en què consisteixen els concursos d'arades pels no iniciats en aquesta mena de competicions.

Aquests campionats consisteixen en la realització de dues proves diferenciades:

La primera anomenada en prada, es llaura terreny amb herba tendra.

La segona, de rostoll, en que es llaura terreny que ha estat segat, i en el qual hi queden restes de palla.

La puntuació dels concursants es valora a partir de les següents fases:

1.— Rec d'obertura

És l'inici de la labor, en la qual es realitza un rec

d'obertura, en dues passades, una d'anada i una altra de tornada; es valora l'uniformitat de la profunditat i l'alineació del treball.

2.— La corona

Es tracta de tapar l'obertura formant un petit teulat, cal que no hi hagin esquerdes, per tal que no es perdi la llavor, i sobretot que no quedin herbes.

3.— Enterrat d'herbes i rostolls

És un dels passos fonamentals del treball d'arada, es valora el fet que no quedin vestigis de males herbes a la superfície, i que s'hagin tallat totes les arrels de les plantes.

4.— Prismes de terres

En aquesta fase s'ha d'aconseguir que el tall de les parets del rec presenti una superfície neta, perquè el giravolt sigui correcte, i el màxim d'estovament de la terra.

5.— Perspectives d'una bona sembra.

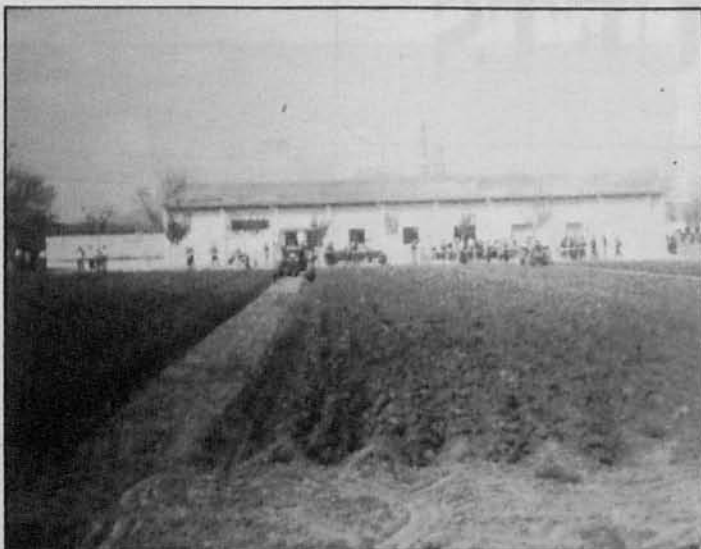
S'ha d'observar uniformitat en el terreny, que no presenti esquerdes, amb l'objectiu de què el creixement del sembrat sigui homogeni, i es pugui realitzar una bona collita.

6.— Aspecte general de la parcel·la

En el perfil de la superfície llaurada s'hi ha d'apreciar l'uniformitat de la tasca realitzada.

7.— Rec de tancament

El darrer rec s'ha de presentar perfectament recte, només amb l'empremta d'una roda del tractor.

ACTIVITATS DEL GRUP SANT LLOP DURANT LA FESTA MAJOR

Com tothom sap aquest dies ha estat la Festa Major de Sant Dalmai, i el grup Sant Llop ha volgut aprofitar aquestes dates per organitzar alguns actes.

El dia 3 de desembre estava previst organitzar la tirada al plat però malauradament les adverses condicions atmosfèriques varen obligar a suspendre-la, però, es farà un altre dia i esperem que el temps hi acompanyi i ben segur que la nombrosa quantitat de premis animarà a molts tiradors a participar-hi.

També es va organitzar el dia 6 de desembre un concurs de dibuix infantil, on quaranta-cinc nens i nenes es varen repartir en diferents grups segons l'edat i ompliren el casal amb llurs dibuixos plens de color i imaginació.

Els guanyadors en les diferents categories varen ésser:

Parvularis:

- 1.- Ivan Masó i Bohigues.
- 2.- Núria Bayer i Lloveras.
- 3.- Ainoa Diaz i Tarragó.

Cicle inicial:

- 1.- Núria Masó i Bohigues.
- 2.- Vanessa Pijuan i Canals.
- 3.- Eva Figueras i Baye.

Cicle mitjà:

- 1.- Joaquim Planella i Valls.
- 2.- Maria Pascual i Sitjà.
- 3.- Sergi Garcia i Pérez.

Cicle superior:

- 1.- David Serra i Navarro.
- 2.- Sònia Busquets i Valdeviejas.
- 3.- Eduino Diaz i Tarragó.

A més tots els participants foren obsequiats amb un regal.

El mateix dia també es va celebrar el primer torneig de tennis taula de Sant Dalmai. Un gran nombre de públic i participants s'aplegaren tot vol de les taules de ping-

pong on van poder gaudir d'un tennis taula de molta qualitat.

Els guanyadors varen ésser:

En la categoria Juniors:

- 1.- Pere Cassas.
- 2.- Krishna Raval.

I en la categoria absoluta:

- 1.- Josep Rich.
- 2.- Josep Taberner.

I semi-finalistes en Josep Junquera i en Llorens Vilarau.

CASTANYADA A SANT DALMAI

Enguany, Sant Dalmai ha volgut iniciar la tardor amb una festa popular, i res millor ni més escaient que fer una castanyada.

La gent del grup Sant Llop va dedicar un diumenge a collir castanyes. Després, a la plaça del poble, la quitxalla i els grans varen fer gatzara al voltant de la gran foguera. Amb la plaça plena de gent, música i bon ambient, els porrons varen córrer de mà en mà i les castanyes ens varen fer passar el fred. Havia estat la primera castanyada de Sant Dalmai.

Tot i que la festa major ja s'ha acabat, volem aprofitar per desitjar-vos que la festa us hagi estat ben plaent.

-GRUP SANT LLOP-

CONEGUEM ELS NOSTRES ESCRIPTORS

Quan va ser l'hora de posar-me a escriure un nou article per a la revista, vaig decidir que podia dedicar aquest espai a la divulgació de la vida i obra de les millors lletres catalanes. Començaré amb J. Mª Espinàs.

J. Mª Espinàs va néixer a Barcelona el 7 de març de 1927. Estudià dret. Als 30 anys ja havia publicat 8 llibres d'obra narrativa i ha estat un dels homes més prolífics i coherents de la postguerra. Totes les seves aportacions a la cultura catalana s'han basat sempre en un desig d'aconseguir omplir buits, és a dir, de mantenir viva una cultura que el règim franquista volia anihilar. Així doncs, Espinàs va ser un jove cantautor i uns dels fundadors del grup Setze Jutges —amb el qual s'originà el moviment de la Nova Cançó—. Ha contribuït a la literatura amb una novel·lística consistent i immillorable i s'ha destacat com a columnista del periodisme català i com a reporter apassionat de la vida que l'envolta.

Com tots els escriptors de la postguerra, va lliurar fermament contra aquells mecanismes que no ens permetien d'escriure lliurement en llengua catalana i ha aconseguit d'ésser professional de la literatura.

Com a escriptor, es va donar a conèixer durant els anys 50. Les seves obres han apoderat l'atenció del lector des del començament, ja que sempre presenta una situació senzilla tractada amb naturalitat i amenitat i un llenguatge comunicatiu que resulti familiar. Tant si canta com si escriu, és transparent, planer i clar i li agrada tractar temes petits situats en llocs que el lector coneix. Tot s'omple d'un realisme àgil i directe.

Obra:

Novel·les: *Com gavinets o flames* (1954), *Dotze bumerangs* (1954), *El gandul* (1955), *La trampa* (1956), *L'home de la guitarra* (1957), *Combat de nit* (1959), *L'últim replà* (1962), *Tots som iguals* (1966).

Viatges: *Viatge al Pirineu de Lleida* (1957); *Viatge al Priorat* (1962); *Viatge a la Segarra* (1972).

Reculls: *La gent tal com és* (1971); *Petit observatori* (1971); *Els nostres objectes de cada dia* (1981); *Petit diccionari de falses etimologies* (1984).

MERCÈ RABIONET

CASTELLS DE CATALUNYA

Catalunya és una nació que ha tingut sempre una història molt intensa. El seu territori es troba en un encreuament de cultures i ha estat lloc de pas obligat en totes les invasions. Així doncs, va veure com des de temps antics la seva geografia s'esquitxava de castells, alguns dels quals encara guarden quelcom del seu antic esplendor. La majoria, però, han esdevingut un munt d'enderrocs i resten injustament oblidats de tothom.

Voldria aprofitar aquest número del Tosquijsa per treure de l'oblit aquests castells, part tan important del nostre patrimoni arquitectònic, i encetar un recorregut per les nostres comarques.

No és la meua intenció fer un estudi científic i profund, sinó, simplement, divulgar i despertar l'interès per aquestes pedres carregades d'història, de la nostra història.

BÀSCARA

Situat a la comarca de l'Alt Empordà i dins mateix del municipi de Bàscara es troba el que fou castell episcopal del mateix nom.

El lloc, molt estratègic, sobre el pas del riu Fluvià, al costat de l'antiga carretera de França i fent frontera de tres comtats, va ésser víctima de quasi totes les invasions enemigues.

La primera menció que es fa de "Baschara" data de l'any 817. Es creu que fou Carlemany qui cedí la vila al bisbat de Girona.

Les lluites entre bisbes i els comtes d'Empúries, que començaren amb Ponç Hug II, es veieren agreujades en anys de perúries (inundacions, fam i pesta) i varen desembocar en l'atac al castell que féu Hug IV, l'any 1225.

En la seva tortuosa història, fou atacat novament l'any 1390 i, més modernament, al 1675, la vila fou presa pels francesos. L'any 1683, el general Bellefonds hi instal·là el campament per al setge de Girona. Va ser pres novament pels francesos l'any 1808 i al 1814 feren volar el castell i les fortificacions.

Avui en queda una gran torre de defensa, que era la presó, i restes de la muralla i estances que serveixen de corts i galliners.

ALBERT SALA I VALLS

RESUM D'ACORDS PLENARIS

ADOPTATS PER L'AJUNTAMENT DE
VILOBÍ D'ONYAR EN SESSIONS ORDI-
NARIES DEL PLE DELS MESOS DE
SETEMBRE, NOVEMBRE I DESEMBRE.

SESSIÓ 10/88 celebrada el 30-9-88

- 1.— Aprovació minuta-esborrany sessió mes d'agost.
- 2.— Escrits, sol.licituds, resolucions Alcaldia:
  - a).- Aprovar despesa de 50.000 ptes. Club Patí Vilobí.
  - b).- Escrit del Governador Civil de Girona, sobre pre-
venció inundacions de tardor.
  - c).- Autorització a Nova Computer per impartir Cursos
Informàtica en els baixos de l'Ajuntament.
  - d).- Proposta Calendari Festes Locals a Conselleria
del Treball:
    - Vilobí: 20 de juliol (Santa Margarida)
    - Salitja: 14 d'agost (Festa Major)
    - Sant Dalmai: 9 de desembre (Festa Major)
    - Festa comú als tres pobles: dia 23 de març (Dijous
Sant).
 Aquesta proposta fa referència a l'any 1989.
  - e).- Llicència de treball a M. Rosa Sanglas, per assistir
a curs selectiu d'assistència obligatòria, durant el mes
d'octubre i primera quinzena de novembre.
  - f).- Concessió de subvenció a Club d'Escacs "El Pati"
de Vilobí per import de 28.000 ptes.
  - g).- Concessió de subvenció a Parròquia de Vilobí per
construcció de rampa d'accés a l'Església per import de
200.000 ptes.
  - h).- Acord d'integració del Municipi al Sector de Santa
Coloma de Farners, per serveis d'Assistència Social.
- 3.— Aprovació de relació de factures pendents.
- 4.— Llicències d'obres i activitats.
- 5.— Aprovació d'expedient de modificació de partides
del pressupost vigent, per tal de poder satisfer les
despeses ocasionades
- 6.— Adjudicació obra de repàs amb capa d'aglomerat
de 3 cms. dels carrers del casc urbà de Vilobí, 1a. fase a
l'empresa A.M.S.A. de Banyoles, per import de 715.066
ptes.
- 7.— Contractació de l'obra de repàs amb capa d'aglo-
merat de 3 cms. dels carrers del casc urbà de Vilobí, pel
sistema de contractació directa, i d'acord amb plec de
condicions aprovat.
- 8.— Adquisició de material de senyalització pels nuclis
urbans de Vilobí per import de 99.705 ptes.
- 10.— Es dona compte de diversos assumptes resolt
per l'Alcaldia des de la sessió anterior, els quals són
ratificats pel Ple.
- 11.— Torn de precís i preguntes, sense intervencions.

SESSIÓ 11/88 celebrada el 4-11-88

- 1.— Aprovació minuta-esborrany sessió mes de
setembre
- 2.— Escrits, sol.licituds, resolucions Alcaldia:
  - a).- Ratificació Informe Alcaldia referent a prioritat de
circulació rodada del carrer Madrenys, en relació amb el
carrer Bernat Boades d'aquesta població.
  - b).- Escrit de mossèn Tomàs Pons agraint subvenció
atorgada a la Parròquia.
  - c).- Ratificació resolució Alcaldia permís provisional a
Valvi per obertura auto-servei al carrer Madrenys.
  - e).- Ratificació resolució Alcaldia, autorització tirada al
plat al grup Sant Llop.
  - f).- Pròrroga contracte treball a Anna M. Bertran i Güell.
  - g).- Atorgament gratificacions a Carme Matamala i
Farners Busquets.
  - h).- Designació de Pilar Falgueras com a representant
de l'Ajuntament al Consell Escolar.
  - i).- Denegació de subvenció a pares d'alumnes de
l'Institut de Batxillerat de Sta. Coloma de Farners, per
transport, per no ésser aquest competència municipal.
  - j).- Acceptació d'ajuda de manteniment atorgada per
l'I.C.A.S.S. a la Llar d'Infants Municipal.
- 3.— Aprovació de relació de factures pendents.
- 4.— Llicències d'obres i activitats. Es concedeixen les
següents:
  - Obra menor 14/88 a Caja de Madrid per rees-
tructuració de la delegació de Vilobí.
  - Obra menor 15/88 a Luis Valiente per obres de re-
formes interiors al C/. Montseny.
  - Obra menor 16/88 a Joaquim Frigolé per obres de
construcció de tanca al C/. Sant Narcís, xamfrà cra. de
Sta. Coloma.
- 5.— Aprovació nomenament de M. Isabel Delgado
com a Directora de la Llar d'Infants Municipal.
- 6.— Adjudicació de l'obra de repàs amb capa d'aglo-
merat de 3 cms. dels carrers del casc urbà de Vilobí, 2a.
fase, a l'empresa A.M.S.A. de Banyoles pel preu de
1.586.874 ptes.
- 7.— Aprovació definitiva del Projecte d'Urbanització
del Pla Parcial S.A.U. II Sant Dalmai-Església.
- 8.— Torn de precís i preguntes, sense intervencions.

ADVERTIMENT

CALDRIA QUE TOTES AQUELLES
PERSONES INTERESSADES EN ADQUIRIR
TERRENYS PER EDIFICAR,
CONSULTIN PRIMERAMENT
LES CONDICIONS URBANÍSTIQUES
EN QUÈ ES TROBEN.

AJUNTAMENT DE VILOBÍ

SESSIÓ 13/88

celebrada el dia 2-12-88

1.— Aprovació minuta-esborrany sessió mes de novembre.

2.— Escrits, sol.licituds, resolucions Alcaldia:

a).- Notificar al senyor Llorens que cal llicència d'obertura, per expedició certificació d'aquesta.

b).- Autorització a L.G.S.A. per filmació d'espot publicitari a la Cra. de Salitja.

c).- Escrit de Caja de Madrid referent a llicència urbanística.

d).- Autorització a Valvi per fixació cartell.

e).- Autorització a Col.legi Públic Josep Madrenys, per dipòsit de mobiliari en desús.

f).- Escrit Consell Comarcal referent a exposició itinerant del Museu de Juguines de Figueres.

g).- Concessió de subvenció a Institut de Batxillerat de Sta. Coloma de Farners per organització de Setmana Cultural, 1.000 ptes. per alumne de Vilobí.

h).- Presentació de recurs d'Alçada a Departament d'Agricultura, contra imposició de multa a aquest Ajuntament.

3.— Aprovació relació factures pendents.

4.— Llicències d'obres i activitats, concessió de les següents:

Obra Major 10/88 a Antonio Guevara, per construcció d'habitatge unifamiliar aïllat a Urbanització Can Duch de Salitja.

Obra Menor 17/88 a Fernando Masachs, per construcció de tanca al c/. Madrenys, 24.

Informe favorable a la instal.lació d'activitat d'auto-servei a Valvi, S.L., ubicada al C/. Madrenys, 12.

5.— Aprovació del projecte de compensació per la urbanització del S.A.U. II Sant Dalmai-Església, presentat per Millores Agràries, S.A.

6.— Aprovació de proposta de condicions estipulades pel senyor Molas, en contrapartida a la cessió gratuïta de terrenys adjacents a camí públic d'accés a S.A.U. II i S.A.U. II bis de Sant Dalmai zona de l'Església, consistents en compromís de compliment de la normativa urbanística i d'edificabilitat vigent.

7.— Sol.licitud de redacció dels següents projectes tècnics:

-Projecte d'instal.lació de calefacció a les escoles.

-Projecte de desviament de la riera Grevolosa cap al riu Onyar.

Adreçada a la Diputació de Girona en el concurs convocat.

8.— Torn de precs i preguntes, sense intervencions.

* * * *

La sessió 12/88, fou extraordinària per l'aprovació inicial de modificació, creació i supressió de diverses Ordenances Fiscals municipals.

Atès que l'expedient s'ha de sotmetre a exposició pública per a la seva aprovació definitiva i posterior publicació, s'ha considerat precipitada la seva publicació en el present número de Tosquijsa, per la qual cosa les noves tarifes es publicaran en el proper número d'aquesta revista.

NOTA INFORMATIVA

24 de desembre de 1988

A les 7 de la tarda.— **CAGA-TIÓ.**

5 de gener de 1989

CAVALCADA DE REIS

A 2/4 de 7 de la tarda.— Sortida de **SALITJA.**

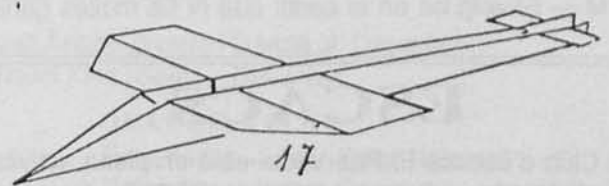
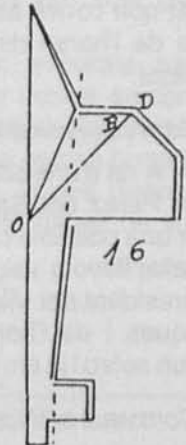
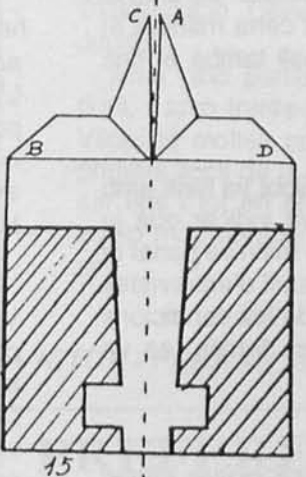
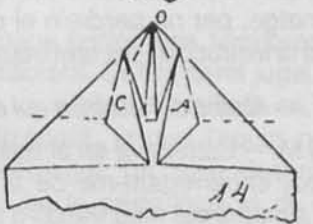
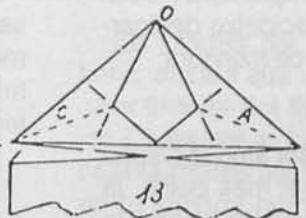
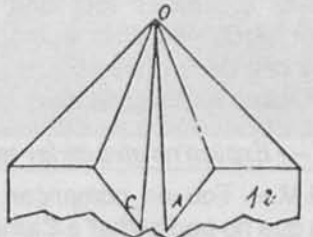
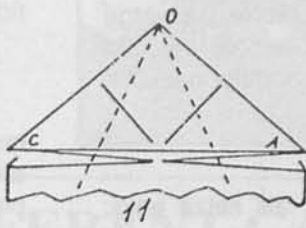
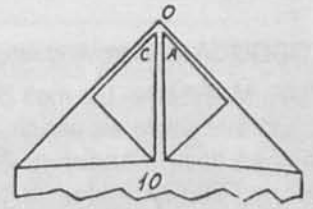
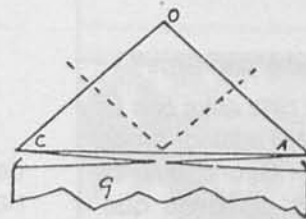
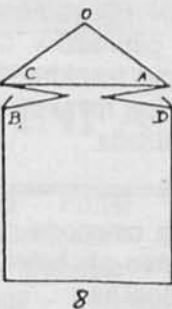
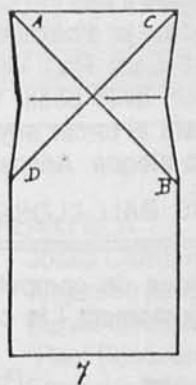
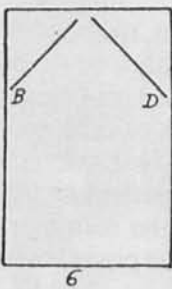
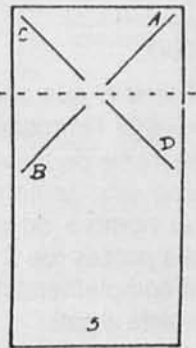
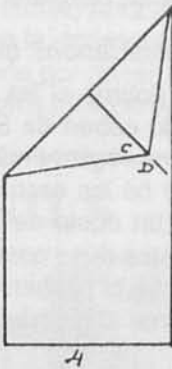
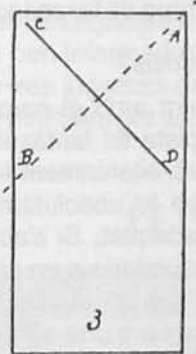
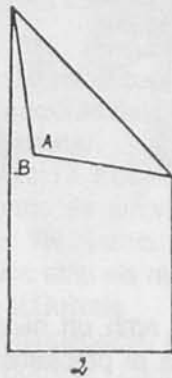
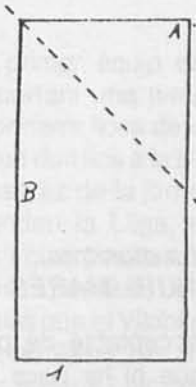
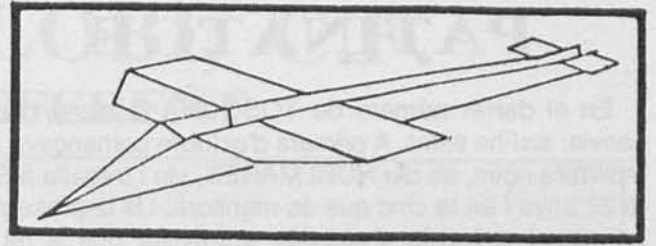
A 1/4 de 8 arribarà a **SANT DALMAI.**

A les 8 del vespre entrarà a **VILOBÍ.**

AVIÓ DE PAPER

Partim una fulla rectangular que sigui el doble de llarga que d'ampla.

1.- Dobleguem per la línia de punts de manera que el punt A coincidexi amb el punt B. Ho desdobleguem i fem un altre doblec anàleg perquè coincideixin el punt C i D.

4.- Desdobleguem i queda amb les diagonals inclinades.

5.- Dobleguem pel mig (ratlla de punts) cap enrera. Desdobleguem i premem en els doblecs del mig després d'haver-hi donat un volta de manera que ens presenti el revers.

8.- Queda així.

9.- Doblegar les puntes A i C per les línies de punts, de manera que A i C es superposin a O.

11.- Desdoblegar i doblegar de manera anàloga a una piràmide.

13.- Desdoblegar i marcar els doblecs indicats amb les línies de punts.

14.- Formar els becs C i A. Doblegar per la línia de punts enrera i queden els becs fent de proa de l'avió.

15.- Tallar la part ratllada i doblegar del llarg.

16.- Doblegar les ales, fins que quedin en posició horitzontal.

17.- Ja està a punt per volar.

PATINATGE

En el darrer número de TOSQUIJA ja s'anunciaven canvis; així ha estat. A primers d'octubre començava una monitora nova, es diu NURI MARES, viu i treballa a Salt, té 22 anys i en fa cinc que és monitora. Us la presentem tot seguit a través d'aquesta entrevista que li ha fet TOSQUIJA.

TOSQUIJA.— *Des de quan la teva afició al patinatge?*

NURI MARES.— De molt petita, tenia cinc anys que ja m'aguantava sobre els patins, i aquesta és l'edat ideal per començar; llavors anava al Grup Hoquei Girona amb la monitora Pili Fernández que és de les persones que més hi entén, és tota una institució en el patinatge gironí. Amb ella com a monitora vaig assolir medalla provincial de Bronze un any i, a l'altre, medalla nacional de Plata en la categoria aleví.

T.— *Explica'ns això de fer-te monitora.*

N.M.— Fou en començar a treballar als setze anys; com que no podia anar a Campionats i m'agradava molt el patinatge, per no perdre'n el contacte decideixo dedicar-me a la instrucció i per tant treure'm el títol de monitora.

T.— *Abans del Vilobí, a qui entrenaves?*

N.M.— Entrenava en el Salt, col.laborant amb la Carme Pérez, encarregant-me de la secció dels més petits, ja que a causa del meu treball a torns no podia fer-ho amb la regularitat que convé als més grans. En certa manera el problema de l'horari dels torns de treball també el tinc amb el Vilobí.

T.— *Com vas venir a Vilobí?*

N.M.— A rel d'uns contactes que el Vilobí va tenir amb la Carme Pérez del Sat, aquesta els va indicar que jo podia ser una possible candidata, també me'n va parlar la Pili Planella; llavors vaig mantenir un parell d'entrevistes amb el president del Vilobí, vam parlar de les condicions econòmiques i de l'horari, entre d'altres temes, es va arribar a un acord i ja em teniu aquí.

T.— *Com veus al Vilobí?*

N.M.— El veig bé en el sentit que hi ha moltes ganes

La monitora,
NURI MARÉS

de fer coses i amb un nivell molt acceptable de patinadors, però té el problema bàsic que hi ha pocs patinadors practicants, i això ens limita a l'hora de fer coses.

T.— *De les instal.lacions, què ens en dius?*

N.M.— Són pobres si les comparem amb el parquet que té el pavelló cobert de Salt. La pista és fantàstica i amb les mesures reglamentàries, però bàsicament falta pintar o repintar bé les escoles i també és absolutament necessari tenir un equip de música adequat. Si s'aconseguiessin aquestes dues coses ja es quedaria a un nivell molt digne, a més si pensem que en cas de pluja o mal temps podem anar al gimnàs del col.legi o a una aula per fer teòrica.

T.— *Quines perspectives veus al Vilobí?*

N.M.— Bones, molt bones si es pot tenir el que abans he dit, que pensant en un poble com Vilobí i comparant amb el camp de futbol, crec que fàcilment ha de tenir-ho. L'ideal seria un pavelló cobert, però no n'he sentit ni a parlar. També és bàsic augmentar el nombre de patinadors, i precisament de les edats més petites (de 5 a 7 anys), i pensar-ho com a una activitat complementària a les escoles ja que precisament tenen la pista al pati.

Molt agraïts a la Nuri, li desitgem èxits a ella i al Club. Veiem que en el poc temps que porta ja s'ha adonat perfectament de la problemàtica del Club Patí Vilobí: Instal.lacions i patinadors. Caldria ben aviat posar fil a l'agulla i anar per resoldre-ho. S'acosta el tercer any de vida del Club i cal mirar el futur amb alegria. Anims i a apuntar-hi la mainada.

LLUÍS BALL-LLOSERA

ESCACS

El Club d'Escacs El Pati-Vilobí està en plena activitat. Ha participat en el Campionat Provincial de 3a. Categoria Grup A, i encara que el resultat no hagi estat prou bo, l'experiència acumulada farà, sens dubte, que el nivell sigui cada dia més alt. La classificació final és:

	Punts					
Lloret "A"	3	0	1	14,5	5,5	3
Pineda "C"	3	0	1	11,5	8,5	3
Caldes "B"	2	0	2	11,0	9,0	2
Lloret "B"	2	0	2	9,0	11,0	2
El Pati-Vilobí	0	0	4	5,0	15,0	0

També el Club d'Escacs El Pati-Vilobí té un equip infantil (menors de 14 anys), participant en el campionat

provincial de la categoria. Les partides de competició oficial es disputen als baixos de l'Ajuntament i la classificació provisional és:

	Punts					
Olot "B"	2	0	0	8	0	2
Pineda	2	0	0	8	0	2
Banyoles	2	0	0	7	1	2
El Pati-Vilobí	0	0	2	1	7	0
Lloret	0	0	2	0	8	0
A.F.	0	0	2	0	8	0

El dia 12 de desembre comença el II Campionat d'Escacs del Club, amb la participació dels socis, amics i coneguts interessats. El sistema utilitzat serà amb tota seguretat el de Lliga.

LLUÍS MOLINS

FUTBOL - VILOBÍ, C.F.

REGIONAL PREFERENT

El primer equip del Vilobí, C.F. (Regional Preferent) està portant una temporada bastant acceptable, la lluita pels primers llocs de la classificació és molt forta i es preveu que duri fins a la fi del Campionat.

Després de la jornada número 13, tres equips gironins comanden la Lliga, el Cristinenc és el primer amb 19 punts i cinc positius, seguit del Vilobí amb 17 punts i els mateixos positius, i en tercer lloc amb els mateixos punts i positius que el Vilobí s'hi troba el Guixols.

De no ésser per algunes ensopagades en camp propi, les lesions i les baixes de Borrella i Lobo, sens dubte el Vilobí en aquests moments comandaria la classificació. Fonts ben informades indiquen la incorporació al Club de dos o tres jugadors de categoria per donar a l'equip l'empenta definitiva per assolir l'ascens a Tercera Divisió.

LLUÍS MOLINS

JUVENILS - PREFERENT CATALANA

Els juvenils del Vilobí enguany porten una temporada bona, encara que una mica discreta. L'últim partit jugat a casa enfront del Figueres es va veure una millora en el joc i sobretot a la part realitzadora, ja que l'equip necessita moltes ocasions per fer un gol. Tot i això, després de la jornada número 13, ocupa la sexta posició de la Classificació General a tres punts tan sols del líder Júpiter.

Amb cinc partits guanyats, cinc empatats, tres perduts, i amb trenta-tres gols a favor i divuit en contra, el Vilobí té moltes possibilitats d'assolir aviat un dels tres primers llocs de la classificació, i no es cap bogeria pensar fins i tot en el títol de campió, ja que disposa d'un equip molt compensat i amb moltes ganes de superar-se.

LLUÍS MOLINS

VICTOR i FERRAN, o l'alegria del gol

INFANTILS PREFERENT

PLANTILLA

Josep Carruana i Pérez - Porter
 Alejandro José Toledo González - Defensa
 Daniel Ginés i Artigas - Defensa
 "Pitu" Busquets i Sargatal - Defensa
 Francesc Borrell i Noguer - Defensa
 Manel Pérez i Gelada - Defensa
 Carles Busquets i Aurich - Defensa
 Josep Johé i Tornero - Mig
 Carles Menció i Casadevall - Mig
 Eduard Bosch i Domingo - Mig
 Eduard González i Subirana - Mig
 Esteve Bosch i Viñas - Davanter
 Jordi Cruset i Font - Davanter
 Miquel Amat i Parés - Davanter
 Esteve Tulla i Sánchez - Davanter
 Carles Artigas i Coll - Davanter
 Carles Mestres i Ciurana - Davanter

Joan Angel Navarro i García - Davanter
 Miquel Xifra i Sala - Davanter

QUADRE TÈCNIC

Entrenador - Joan Palahí i Sastre
 Delegats - Jaume González - Josep Cruset

CLASSIFICACIÓ

Bons Aires	11	10	1	0	49	13	21
Figueres	11	10	1	0	72	6	21
Blanes	12	10	0	2	60	23	20
Coma Cros	12	7	4	1	38	17	18
Salt	12	8	0	4	35	20	16
Palafugell	11	7	0	4	25	12	14
Maristes	11	5	2	4	27	18	12
Olot	11	5	2	4	25	23	12
Garrotxa	11	5	1	5	30	26	11
Vilobí	11	5	1	5	31	25	11
Anglès At.	12	3	2	7	23	39	8
Lloret	11	3	0	8	24	35	6
Farners	12	3	0	9	14	48	6
Salle Girona	12	1	1	10	22	56	3
Quart	11	0	2	9	16	70	2
La Canya	11	0	1	10	11	70	1

LLUÍS MOLINS

TERCERA REGIONAL - GRUP 30

PLANTILLA

Josep Taberner i Esteva - Defensa
 Josep Cornellà i Vidal - Porter
 Xavier Roca i Font - Porter
 Josep Armangué i Serra - Defensa
 Narcís Borrell i Mató - Defensa
 Joan Parareda i Ferrando - Defensa
 Jaume Pérez i Ruiz - Defensa
 Ramon Mongé i Vilarnau - Defensa
 Joan Rigau i Torrent - Defensa
 Miquel Jou i Mascarreras - Migcampista
 Santiago Puig i Vilarnau - Migcampista
 Josep Antoni Garrancho i Jorquera - Migcampista
 Alfred Geladó i Comalada - Migcampista
 Josep Casteyó i Torres - Migcampista
 Joan Jou i Matamala - Migcampista
 Carles Rigau i Torrent - Davanter
 Joan Martí i Boada - Davanter
 Lluís Salvi i Camps - Davanter
 Rosendo Corral Ruíz - Davanter
 Joan Vendrell i Panella - Defensa
 Josep Pelach i Noguer - Davanter
 Marc Antoni Duch i Garzón - Defensa

CLASSIFICACIÓ

C. Andalusia	14	10	3	1	40	12	23	+9
Celrà	13	9	4	0	40	15	22	+8
Quart	13	10	2	1	38	10	22	+10
Tertulià	13	7	3	3	29	18	17	+5
Sant Gregori	14	6	4	4	35	22	16	+4
Can Puig	13	7	2	4	30	24	16	+2
Medinyà	13	6	3	4	20	17	15	+1
Breda	12	5	3	4	17	14	13	+1
Vilobí	13	6	1	6	29	28	13	-1
Sarrà de Ter	14	4	5	5	22	20	13	-1
Can Gibert	13	4	3	6	19	28	11	-1
Sant Pere B.	12	3	4	5	15	22	10	-2
Undarius	13	3	3	7	30	51	9	-3
PB Anglès	13	3	2	8	21	29	8	-6
Fontcoberta	13	2	3	8	15	34	7	-7
Cervà	13	2	0	11	21	44	4	-8
Sant Ponç	13	0	3	10	10	43	3	-11

QUADRE TÈCNIC

Joan Ros i Dalmau - Entrenador
 Jaume Rigau i Torrent - Delegat
 Pere Bou i Grevol - Delegat
 Josep Panella i Gubau - President

LUIS MOLINS

ALEVINS FEDERATS

PLANTILLA

David Turon i Magem - Porter
 Joan Manuel Díaz i Fernández - Porter
 Joaquim Güell i Planella - Defensa
 Jordi Matamala i Muntadas - Defensa
 Gerard Busquets i Aurich - Defensa
 Robert Gener i Martorell - Defensa
 David Bosch i Pi - Defensa
 Carles Fages i Masmiquel - Defensa
 Bernat Eli Oliveras i Falgueras - Defensa
 Ricard Cornellà i Plana - Migcampista
 Pere Ball-llosera i Quera - Migcampista
 David Planella i Soler - Migcampista
 Narcís Barrot i Blanch - Migcampista
 Pau Rovira i Bonet - Davanter
 Lluís Güell i Planella - Davanter
 Lluís Molins i Carandell - Davanter

CLASSIFICACIÓ

Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
Vidreterès	8	6	1	1	35	8	13
Quatre Vents	7	6	0	1	28	7	12
Cassà	7	5	0	2	38	10	10
Hostalric	7	5	0	2	38	19	10
Breda	9	4	0	5	48	21	8
Palafolls	7	4	0	3	36	22	8
Sils	8	4	0	4	7	20	8
Vilobí	7	3	1	3	21	17	7
Arbúcies	8	3	1	4	20	26	7
St. Hilari	8	3	0	5	31	24	6
Agudó B	9	2	2	5	13	22	6
PB Lloret	7	3	0	4	12	22	6
Blanes B	7	1	3	3	4	12	5
PM Lloret	9	1	0	8	6	107	2

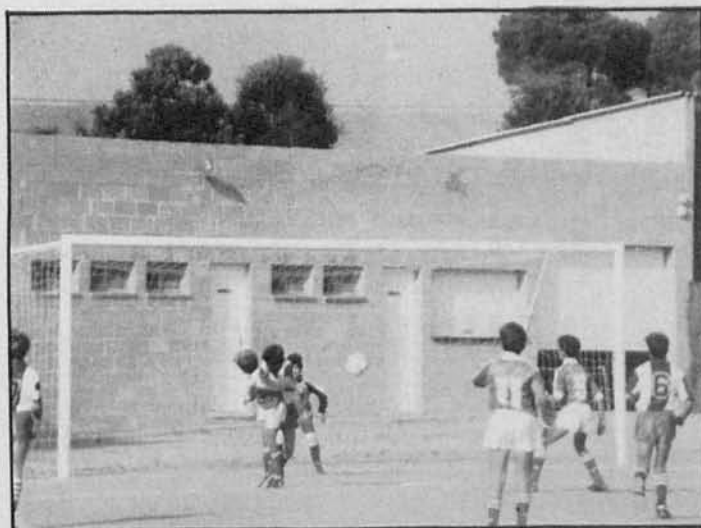
QUADRE TÈCNIC

Entrenador - Jordi Escuder
 Delegat - Joan Cornellà

LLUÍS MOLINS

Els Alevins Federats sota les ordres de l'Escuder cada dia juguen millor.

Jugada de gol rematada de cap per en Pau Rovira.

LLUIS MOLINS

ALEVINS ESCOLARS

PLANTILLA

Jordi Rovira i Bonet - Porter
 Joaquim Puig i Bouza - Defensa
 David Vendrell i Resina - Defensa
 David Sánchez i Fornos - Defensa
 Alejandro Masferrer Escavias - Defensa
 Marc Artigas i Coll - Migcampista
 David Cuenca i Vilches - Migcampista
 Salvador Boadella i Marquès - Migcampista
 Sergi Pujol i Lorente - Migcampista
 Marc Rafart i Molins - Migcampista
 Javier Ceballos Ucles - Migcampista
 Carles Planas i Muñoz - Davanter
 Xavier Matamala i Muntadas - Davanter

Daniel Turon i Magem - Davanter
 Aniol Miró i Guillamí - Davanter
 Ramon Medir Oliveras i Falgueras - Davanter
 Esteve Ball-llosera i Quera - Davanter
 Ivan Eugenio Díaz Tarrago - Davanter
 Isaac Rich i Sanglas - Davanter
 Albert Vilaró i Mora - Davanter
 Marc Companys - Davanter

QUADRE TÈCNIC

Entrenadors - Joan Jou - Xavier Jou.
 Coordinador vestuari - Antoni Planas
 Coordinador desplaçaments - Lluís Ball-llosera.

CLASSIFICACIÓ

Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
Sils	5	5	0	0	26	5	10
St. Hilari	6	4	0	2	20	20	8
Lloret	4	3	0	1	23	6	6
Arbúcies	6	3	0	3	25	25	6
Tossa	4	1	0	3	11	17	2
Ca l'Agudó	4	1	0	3	5	14	2
Vilobí	5	0	0	5	8	31	0

LLUIS MOLINS

Els caganius del Vilobí, tots darrera la pilota, també fan gols.

PLATS OLLES

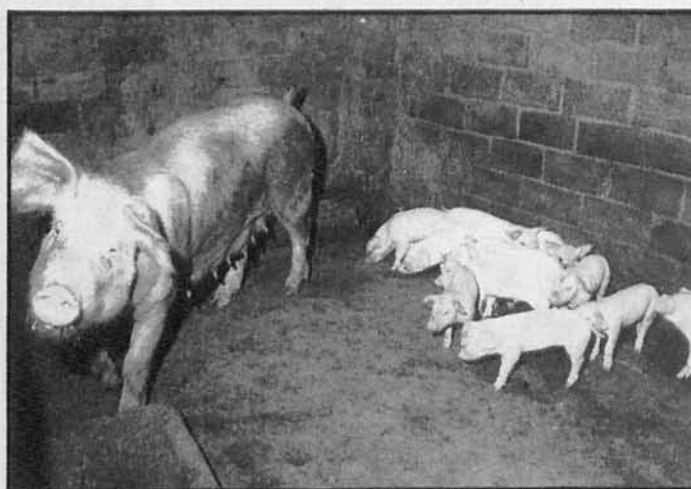
PEUS DE PORC AMB PATATES

Ara que ve el temps del "fred" (posem-ho entre cometes) i el temps de la matança del porc, us donaré una recepta ben peculiar i gens freqüent de cuinar els peus de porc. És una fórmula molt antiga i no sé d'on l'he heretat, però sempre els he vist cuinar així a la meva família. A tall d'anècdota, puc afegir que a mi no m'agradaven i a còpia de sentir-ne la flaire m'han arribat a agradar, i molt.

MODUS OPERANDI

Agafarem els peus i, després de nets i socarrimats, els partirem per la meitat. De cada meitat en farem tres trossos i els posarem a bullir amb aigua i sal i un grapat d'herbes (apí, pastanaga, porro, nap i xirivia) fins que quedin ben tous.

Els deixarem refredar en el mateix brou i, un cop freds, tall per tall, els passarem per ou batut i els fregirem d'un costat i de l'altre, posant-los en una plàtera d'anar al forn. Es col.loquen formant fileres i deixant un espai entre elles per col.locar-hi després les patates.

Aquestes, un cop pelades, es tallen en rodanxes de mig dit de gruix i es passaran per l'ou batut que ha quedat d'arrebossar els peus (si convé, s'hi afegirà un ou o més, segons la quantitat de patates). Després es fregeixen i es col.loquen a la plàtera amb els peus.

Quan la plàtera es ben plena, es cobreix amb el brou de bullir els peus i es posa al forn fins que es redueixi a la meitat, procurant que les patates quedin ben toves.

Es fa una bona trinxada d'all i julivert (més julivert que all) i es tira per sobre, però sense que quedi massa torrat, per la qual cosa hi anirem tirant per sobre cullerades de brou.

Se serveixen ben calents.

CARME SOLA

MOTS ENCREUATS

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										

HORIZONTALS: 1.—Tros extens de terreny pla amb soroll de motors. Cent. 2.—Lactuca scariola. Onada. 3.—Plataformia flotant. Últim. 4.—Ulmàcia. Fill d'un net.

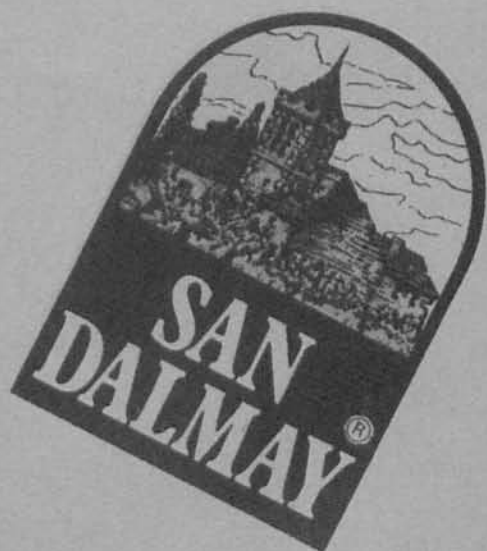
5.—Flamejar. 6.—Tros de préssec assecat al sol. Oxígen. 7.—Bombàcia exòtica. Donen. 8.—Mitja idea. Acusatiu-datiu de pronom de segona persona. Pot ser larva o ganxo segons vingui de l'est o de l'oest. 9.—La primera repetida. Una que és trencada. Banyes.

VERTICALS: 1.—Por morbosa a l'aire. 2.—Que sent amor per algú (femení). 3.—Ric desmanegat. Prefix que vol dir terra. 4.—Nàusea. Balbucient. 5.—Bocí d'objecte de terrissa trencat. 6.—Al revés (i en castellà) nom que es dona a uns preparats farmacèutics d'ús extern. Cent. 7.—Consonant. Espinavessa. 10.—Que inspira tendresa. Sons aspres.

SOLUCIONS

VERTICALS: 1.—Aeròbia. 2.—Enamorada. 3.—RCL. Geo. 4.—Ol. Balbug. 5.—Padel·las. 6.—OMASLAB. 0. 7.—R. RNEN. Co. 8.—Torejador. 9.—Neta. Arn. 10.—Car. Roncs.

HORIZONTALS: 1.—Aerport. C. 2.—Enciam. Ona. 3.—Rai. Darrer. 4.—Om. Besnèt. 5.—Fogal·lejar. 6.—Ore-llana. 0. 7.—Baobab. Dan. 8.—Id. Us. Corc. 9.—AA. Ç. Corns.

Especialidades San Dalmay, S.A.

PRODUCTES PURS DEL PORC

PAISATGES A L'ABAST

Sembla que cada vegada sovintegen més les nevades de l'hivern. No és com anys enrera, quan hi havia nens que feien la Primera Comunió sense haver vist nevar mai.

Ara cada hivern sol caure la neu més d'una vegada, i cada cop són més freqüents imatges com aquesta. Potser seria qüestió de pensar amb teulades de més pendent i cases ben preparades per aguantar el fred.

La neu però és bonica i, transfigurant viles i paisatges, ens dona opció a contemplar mons diferents sense marxar de casa.

Aquí tenim una visió nocturna de la Plaça Vella de Vilobí des del carrer d'Onyar: amb

la neu actuant de pantalla reflectora sembla que hi ha més llum i això que la boira acompanya la nit.

Ens podríem imaginar que estem a un poble nòrdic si no tinguéssim al davant parets tant conegudes i carrers que tantes vegades hem trepitjat.

I si encara dubtéssim, el "850" d'en Florencio ens tornaria a la realitat.

Aprofitant que estem a finals de desembre i arriba l'hora de fer cagar el tió, us desitgem a tots unes bones Festes Nadalènques i que els Reis es portin bé... encara que nevi.

JOAQUIM PUIGVERT I PASTELLS

